

HOROLEZECKÉ TERÉNY HOŘOVICKA

Horolezci ze Středočeského kraje si rozhodně nemožou naříkat na nedostatek cvičných skal. Na území našeho kraje je jich dost, jsou příhodně rozloženy a jsou z různých hornin. Od pískovce přes křemence, vápenec, rulu až po buližník. Každý si vybere. Staly se oblíbenými a jsou hojně navštěvovány. Prudký rozvoj horolezectví v posledních letech způsobil, že byly prostoupeny nové cesty a byly horolezecky objeveny nové terény. Chyběly však nové popisy. Přesto, že se připravuje nové vydání horolezeckého průvodce po nepískovcových skalních oblastech v Čechách, rozhodli se horovičtí horolezci vydat průvodce po skalních buližníkových oblastech v jejich okolí, a to od Zbiroha po Zdice.

Vítáme toto jejich rozhodnutí tím spíš, že kromě snahy poskytnout pomůcku pro horolezeckou činnost, sledovali i cíl chránit to, co je pro člověka současné doby nejcennější, z čeho vzešel a bez čeho nemůže žít — chránit přírodu.

Průvodce, kterého právě otevíráte, zahrnuje oblasti, kde se horolezectví provozuje již několik desítek let, ale také oblasti, které byly donedávna takřka neznámé. První výstupy na Vraní skále byly vykonány a popsány skupinou berounských horolezců kolem A. Černíka, J. Schmidta, M. Lva a dalších již ve čtyřicátých letech. Poslední výstupy v ostatních skalních oblastech byly vykonány současnou horolezeckou generací. Zde se všichni s horolezectvím seznámili, zamílovali si je, poznali opojení z výstupu i ze slanění. To, co se zde naučili, rozvíjeli ve Vysokých Tatrách i evropských a světových velehorách. Nejmladší horolezeckou generaci velké cesty teprve čekají, ale jako jejich předchůdci, ani oni nezapomenou na skály a skalky, na kterých se jim kouzelný svět hor otevřel.

Jsme přesvědčeni, že rozšířením průvodce se rozmnoží počet horolezců navštěvujících popsané oblasti. K nim máme jednu prosbu. Nevšimejte si jenom skal! Všimejte si i ostatní přírody, všimněte si toho, jak půvabný je kraj křivoklátských lesů, jak z něho dýchá poklid a pohoda. Jak je v podzimních dnech barevný, plný kontrastů a ticha. A snažte se, aby takový zůstal i pro budoucí generace.

Radovan Zapletal,
předseda KHS

Horolezectví a ochrana přírody

Horolezectví patří k těm sportům, kde činnost probíhá převážně v přírodě, a to v takové, která byla dosud narušena činností člověka jen minimálně. Donedávna (z hlediska vývoje společnosti) člověk neměl zájem o pusté skály, divoká pohoří, do kterých se bál chodit a která mu mnoho neposkytovala pro uspokojení jeho denních potřeb na uhájení své existence. Tím větší je naše morální povinnost ke společnosti, ale i ke generacím, které přijdou po nás, abychom jim právě tyto části zachovali nezničené.

Při stále se prodlužujícím volném čase to bude právě sport, a tudíž i horolezectví, které bude mít stoupající tendenci a bude také ohrožovat přírodní prostředí. Do hor bude jezdit stále více lidí. Již dnes čteme ve zprávách z himálajských výprav o nejvýše položených smetištích na světě. O nic lepší to není ani v našich Vysokých Tatrách kolem chat, ale i na vrcholech. Proto byla uzavřena dohoda mezi ministerstvem kultury a Horolezeckým svazem ČÚV ČSTV a byly stanoveny podmínky, za jakých lze provozovat horolezectví v chráněných krajinných oblastech, přírodních rezervacích a národních parcích. Též byli jmenováni správci evičných skal, aby byl zachován pořádek tam, kde se leze a nebyla zbytečně ničena příroda. Horolezec nemůže vidět ve skále jenom „nářadí“, ale musí pozorně vnímat své okolí. Aby je mohl vnímat a mít k němu kladný vztah, musí znát i základy přírodních zákonů. Není přece možné, aby právě on zničil svojí nevědomostí zbytečně nějakou rostlinu nebo živočicha. Je nutné, aby se opět vložilo do našeho podvědomí to, co u přírodních národů bylo samozřejmostí – zahladit všechny stopy po své činnosti v přírodě, a tím zachovat přírodu takovou, jaká byla před naším příchodem.

Je pochopitelné, že socialistická společnost si ochranu přírody uzákonila nejen v zákoně o ochraně přírody, ale též v našem nejvyšším zákoně, v Ústavě ČSSR.

Zákony a vyhlášky mající přímý vztah k ochraně přírody a k horolezectví (výňatky ze statí)

Ústavní zákon č. 100/1960 Sb.

Ústava ČSSR, čl. 15, odst. 2 – Stát pečeje o zvelebování a o všeestrannou ochranu přírody a o zachování krajinných krás vlasti, aby tím vytvářel stále bohatější zdroje blahobytu a vhodné prostředí, které by prospívalo zdraví pracujících a umožňovalo jejich zotavení.

Zákon č. 40/1956 Sb. – o státní ochraně přírody

§ 1 Úvodní ustanovení

- a) Tento zákon chrání přírodní bohatství a vzhled krajiny a zabezpečuje, aby tyto hodnoty sloužily k poučení, osvězení a péči o zdraví našeho lidu, a tím k dalšímu vzestupu jeho hmotné a kulturní úrovně.
- b) Ochrana přírody se opírá o vědecký průzkum přirozeného i člověkem ovlivněného dění v přírodě a provádí se v úzké spolupráci s vrcholnými vědeckými institucemi.

§ 2 Předmět, rozsah a způsob ochrany

- a) Stát chrání přírodu, její významné části a výtvory, jakož i krajinu s jejími typickými znaky. Tím napomáhá podle vědeckých poznatků a zásad zachovávat, obnovovat, zvyšovat a využívat přírodní bohatství naší vlasti.
- b) Při závažných zásazích do přírodních poměrů je třeba součinnosti ministerstva školství a kultury.
- c) Stát poskytuje také zvláštní ochranu významným územím, přírodním výtvorům, přírodním památkám i vzácným druhům živočichů, rostlin, nerostů a zkamenělin tím, že je prohlašuje za chráněné a stanoví způsob a podmínky jejich ochrany.

§ 3 Chráněná území jsou:

- a) národní parky
- b) chráněné krajinné oblasti
- c) státní přírodní rezervace
- d) chráněná naleziště
- e) chráněné parky a zahrady
- f) chráněné studijní plochy

NP
CHKO
SPR
CHN
CHPZ
CHSP
atd.

Vyhláška č. 131/1957 Sb.

o právech a povinnostech dobrovolných pracovníků státní ochrany přírody ve funkci konzervátor a zpravodaj, které jsou čestné.

Pozn.: vyhláška dává možnost zájemcům z řad horolezců stát se dobrovolnými pracovníky (zpravodaji), a tím pomáhat jak ochraně přírody, tak i horolezcům při dozoru na dodržování zásad ochrany přírody v oblasti horolezeckých terénů.

Vyhláška č. 54/1958 U. 1.,

kterou se určují chráněné druhy rostlin a podmínky jejich ochrany.

Vyhláška č. 80/1965 Sb.

o ochraně volně žijících živočichů.

Tyto dvě vyhlášky zahrnují svá specifická ustanovení a vyčíslují počet druhů rostlin chráněných a částečně chráněných, rovněž pak počet živočišných druhů.

K těmto vyhláškám lze říci, že nikdo nechce, aby horolezec všechny druhy chráněných rostlin a živočichů značil, ale aby se ke všem (chráněným i nechráněným) choval šetrně a neníčil je.

Rozhodnutí

Toto rozhodnutí uděluje výjimka podle § 11 odst. 2 zákona č. 40/1956 Sb. o státní ochraně přírody pro provádění sportovní horolezecké činnosti a výcviku vysokohorské turistiky ve vybraných chráněných územích ČSR.

Výjimka se vztahuje na území uvedená v příloze 1, která tvoří nedílnou součást tohoto rozhodnutí. Do této části chráněných území, v nichž je povolena horolezecká činnost, mohou vstupovat a provádět horolezeckou činnost jen osoby organizované v HS ČÚV ČSTV a ostatních HS včetně zahraničních pod vedením svého cvičitele. Počet účastníků nesmí být vyšší než 6 osob.

Nejzávažnější články vymezující podmínky činnosti v chráněných územích

Čl. 4 - Při činnosti jsou horolezci povinni:

- dodržovat podmínky, za nichž byla horolezecká činnost povolena i ochranné podmínky chráněného území v němž se pohybují, všemožně šetřit rostlinná a živočišná společenstva, území i neživou přírodu a památkové objekty a uposlechnout pracovníků státní ochrany přírody.
- prokázat se na požadání platným členským průkazem své organizace pracovníkům státní ochrany přírody a pověřeným pracovníkům HS včetně správce skal.
- udržovat čistotu, pořádek a zachovávat klid jak při lezení na skalách, tak v jejich okolí a na vyhrazených tábořištích.
- neporušovat při lezení a na přístupových i sestupových cestách zbytečně povrch skal i jejich okolí, zákaz používat magnézia a podobných prostředků.

Čl. 10 - Veškeré skoby, kruhy, nýty a jiné zajišťovací prostředky budou zasazeny trvale a odstraňovány nebo přemísťovány, ohrožují-li bezpečnost lezení, ruší-li se cesta nebo vyžaduje-li to zájem ochrany přírody.

Čl. 16 - V případě porušení podmínek tohoto rozhodnutí nebo podmínek ochrany území mohou pracovníci

státní ochrany přírody odebrat narušiteli členský průkaz a předat jej s vysvětlením předsednictvu HS k disciplinárnímu řízení. Opakováne hrubé porušení podmínek této výjimky může být důvodem k dočasnému nebo trvalému uzavření příslušného chráněného území pro horolezeckou činnost.

Příloha 1

Horolezecká činnost na skalních útvarech uvedených v tomto průvodci je povolena bez omezení. Všechny skalní útvary se nacházejí na území CHKO Křivoklát-sko. Chráněné maloplošné území Vraní skála je SPR.

Tvůrci tohoto průvodu věří, že návštěvníci popsaných terénů vezmou na vědomí takto podané informace a těší se na setkání s Vámi na některém ze skalních útvarů.

Návštěvní řád CHKO Křivoklátsko

Posláním oblasti je ochrana přírody a krajiny, jejího vzhledu a jejích typických znaků tak, aby tyto hodnoty tvořily vyvážené životní prostředí.

Ochrana přírodních hodnot v oblasti je povinností všech orgánů a organizací, které na jejím území působí a každého občana, který v oblasti žije nebo se v ní přechodně zdržuje.

Kromě všeobecně platných a závazných zákonů a nařízení je nezbytné, aby se návštěvníci této oblasti řídili těmito pokyny a zásadami:

1. Pořádání veřejných a hromadných akcí mimo sídliště a místa této činnosti vyhrazená musí být předem projednáno se Správou CHKO.
2. Táboření a rozdělávání ohňů v přírodě je možné jen na vyhrazených místech a řídí se táborovými řády.
3. Není dovoleno jakékoli znečišťování přírodního prostředí.
4. Není dovoleno ničit a poškozovat rostlinstvo; rovněž není dovoleno zavádění nových druhů rostlin a živočichů do volné přírody.
5. Je zakázáno rušit volně žijící živočichy a ničit hnizda ptáků.
6. Je zakázáno umývat motorová vozidla v přírodě.
7. Není dovoleno vjízdět motorovými vozidly mimo veřejné cesty.
8. Je zakázáno poškozovat označení chráněných území, turistických cest a naučných stezek.
9. Vstup do státních přírodních rezervací, chráněných nalezišť a chráněných přírod. výtvorů je povolen pouze po značených turistických a naučných stezkách.
10. Ve státních přírodních rezervacích je zakázáno hlučet, křičet a používat přenosných přijímačů, magnetofonů a jiných technických zdrojů hluku.

O B S A H :

1. VRANÍ SKÁLA

2. Okoli hájovny Hřebeny:

TŘI VĚŽE

MAJÁK

3. DEHETNICKÁ SKÁLA

4. ČERNÁ SKÁLA

5. HLAVATICE

VĚŽIČKA POD HLAVATICÍ

DOLNÍ VĚŽ POD HLAVATICÍ

TERASA

HORNÍ VĚŽ POD HLAVATICÍ

6. SKÁLA ZA HLAVATICÍ

7. SKÁLY POD ZÁMKEM

8. SVĚTOVINA

9. ČERTOVKA

OBSAH :

1. VRANÍ SKÁLA

2. Okolí hájovny Hřebeny:

TŘI VĚŽE

MAJÁK

3. DEHETNICKÁ SKÁLA

4. ČERNÁ SKÁLA

5. HLAVATICE

VĚŽIČKA POD Hlavaticí

DOLNÍ VĚŽ POD Hlavaticí

TERASA

HORNÍ VĚŽ POD Hlavaticí

6. SKÁLA ZA Hlavaticí

7. SKÁLY POD ZÁMKEM

8. SVĚTOVINA

9. ČERTOVKA

I. VRANI SKALA

M. Laxa

A. HLAVNI MASIV

Vrani skala je samostatný skalní útvar na vrcholu stejnojmenného kopce, (536 m n. m.) asi 5 km směrem na S od Zdic. K V na ni navazuje několik dalších skalních bloků.

Přístup: Na trati Praha-Plzeň z obce Zdice od kostela doprava po modré zn. až k okraji lesa na rozcestí, po zelené zn. do údolí k potoku a konečně po žluté zn. svahem přímo na **Vrani skalu**.

Autem odbočíme v obci Zdice na Černín a Svatou. Ze Svaté po modré zn. na rozcestí a po žluté zn. až na **Vrani skálu** (1,5 km).

V blízkosti skály je možnost táborení, pitná voda chybí.

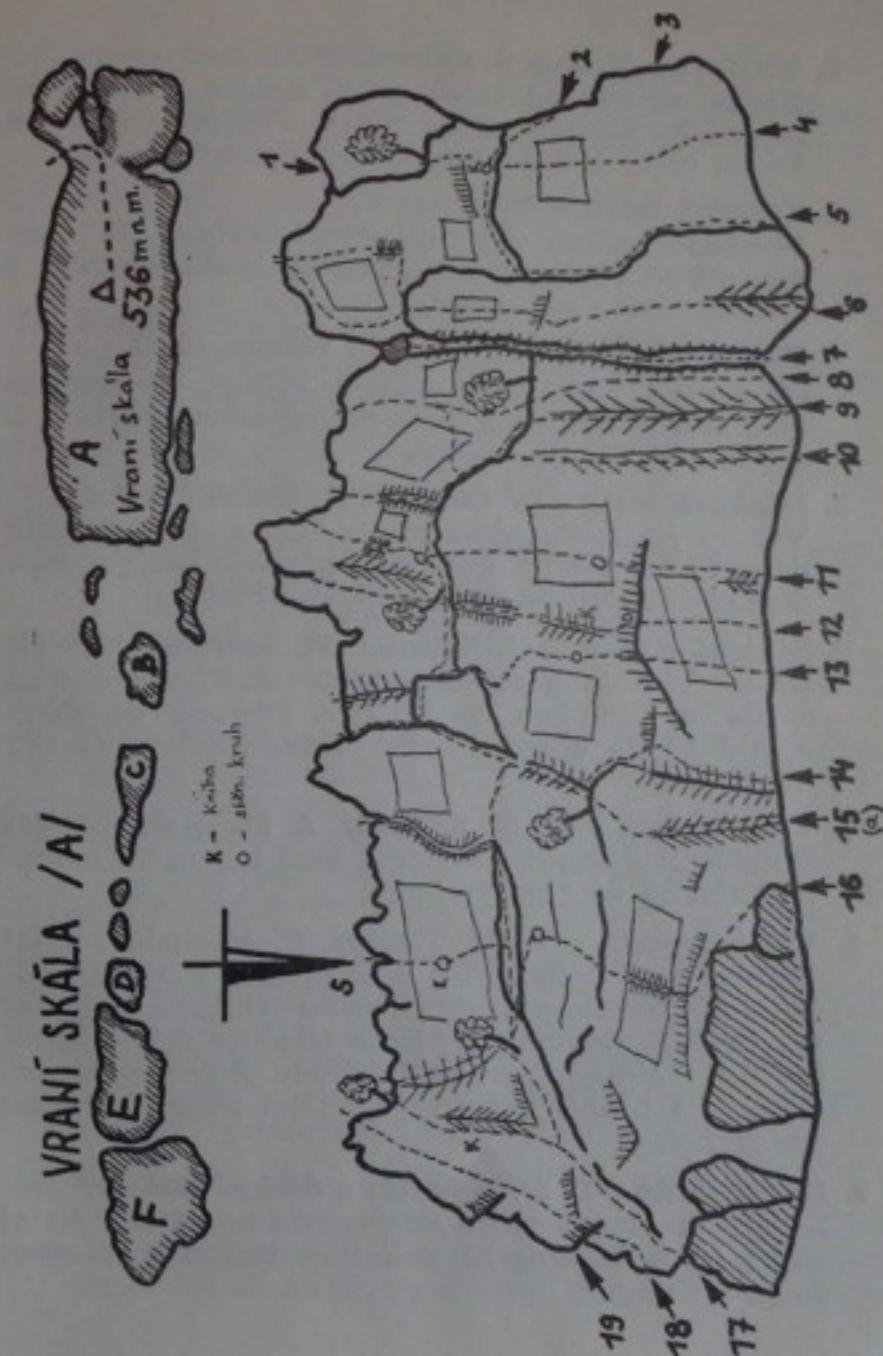
Vrani skala je buližníkovým útvarem. Kolmá a členitá až 30 m vysoká stěna hlavního vrcholu, v pravé části přerušená komínem, poskytuje řadu hodnotných výstupů. Skála je místy lámová. Výstupové cesty jsou označeny a zajištěny fixními skobami a kruhy. První pomoc nejbliže v obci Svatá, asi 1,5 km na SV.

Sestupová cesta: a) s vrcholu po turistické cestě, komínem vpravo a doprava pod stěnu.

b) po hřebenu na V, po stupních do sedélka a doleva pod stěnu.

1. Lišeňník - III (F. a J. Čápo, 1973)

Stěnka vpravo od sestupové cesty. Středem stěny po malých pevných chytech na vrchol.

2. Terifova - V (F. a J. Čápo, 1975)

Nástup vpravo od velké břízy. Krátce vhloubením do spárky (sk.) a tou na římsu. Traverz doleva ke kruhu cesty č. 5 a touto cestou na vrchol.

3. Západní spára - V

Převislou spárou nejprve přímo vzhůru, (sk.) potom mírně vlevo přes 2 skoby ke kruhu cesty č. 5 a touto cestou na vrchol.

4. Dubnová - IV+ (M. Laxa, V. Wimer, 1963)

Od doleva ubíhajícího zázezu vytlačující stěnkou (sk.) pod převis (sk.), přes něj ke kruhu cesty č. 5 a touto cestou na vrchol.

5. Máčkova cesta - IV (M. Lev, A. Černík, 1942-44)

Vpravo od pilíře zárezem na římsu, (sk.) traverz doprava ke kruhu. Přes dva převislé stupně (sk.) doprava vzhůru na podvrcholovou plošinu.

6. Severní pilíř - V (J. Schmidt, M. Schüller, 1942-44)

Lámavou hranou pilíře pod převis. Přes něj (sk.) a hladkou stěnkou na věžičku. Překrok do stěny a buď přímo hranou, nebo šikmo doprava (2 sk.) na vrchol.

7. Vraní komín - III (J. Schmidt, A. Šmajler, 1942-44)

Hlubokým komínem, v horní části kolem vklíněného balvanu (sk.) na vrchol.

8. Via Gioconda - V (M. Tintéra, S. Machalka, 1977)

Pilířem mezi cestami 7 a 9 na plošinu s břízou, od tut rozlámanou, mírně převislou trhlinou pod převis (2 sk.). Zleva přes převis (sleduje úzkou spárku, dobré stupny). Vpravo do středu ploten ke skobě. Odtud po hraně, nebo ve spádnici pravé borovice na vrchol.

9. Horní lávka - II (J. Schmidt s druhy, 1942-44)

Zarostlou spárou vlevo od komína na lávku, po ní vlevo (sk.). Vzhůru na polici ke kruhu a zárezem vlevo na vrchol.

10. Vé-Es cesta - IV (R. Vališ, J. Fiala, 1949)

Hranou vlevo od zarostlé spáry na pravý okraj Horní lávky (sk.). Vlevo na lávku pod převislou stěnou. Odtud:

a) Sokolík - sokolíkem od převislé stěny na vrchol (sk.)

b) Schody - vpravo hladkou stěnou (sk.) na vrchol.

11. Dušičková - V+ (M. Laxa, V. Skrlant, 1977)

Ve spádnici je plotnovitá stěnka. V její pravé části podél trhlinek k zanikajícímu převisu, přes něj ke kruhu ve stěně. Od kruhu mírně vpravo vzhůru na stupně a ke kruhu cesty č. 9. Traverz doleva a komínovou spárou mezi dva vrcholy.

12. Berounská - V+ (J. Schmidt, A. Černík, 1942-44)

Středem plotny (sk.) pod převis (sk.). Přes něj (kruh) a převislým vhloubením (sk.) na polici ke kruhu. Asi 2 m doprava (sk.), převislou spárou do vhloubení a jím na vrchol.

13. Dostaveničko - V A0 (M. Laxa, V. Skrlant, 1977)

Nástup vlevo od břízy. Členitou plotnou pod převislou stěnu (sk.). Přímo vzhůru (sk.) ke kruhu. Postavením vzhůru doprava, dále vlevo vzhůru a travers do plotny vlevo (sk.). Podél vysunutého bloku na plošinu, překrok na hranu a tou na vrchol

14. Procházka - IV (J. Schmidt s druhy, 1942-44)

Spárou uprostřed stěny přes převis (sk.) vzhůru doleva, šikmou plotnou k bříze a odtud koutem na polici ke kruhu. Na vrchol buď travers doleva a koutem, nebo zárezem vpravo přímo vzhůru a podél vysunutého bloku.

15. Tatranská - VI- (F., J. a M. Čápo, 1975)

Nástup vlevo od předešlé cesty. Nejištěným pilířem na polici k bříze a koutem ke kruhu. Od kruhu těžce vzhůru do převislé spáry a jí (2 sk.) na vrchol.

Mistrovská varianta (15a) V A0 (J. a F. Cápovi)

Shodně s předešlou cestou až ke kruhu. Od něho traverz doleva a středem kolmě plotny ke kruhu. Od kruhu postavením doleva a na vrchol.

16. Cvičná - IV A1 (M. Laxa, J. Ehl, J. Kobylka, 1961)

Přes předskalí s balvanem v levé části stěny pod převis (sk.). Přes převis doprava ubíhající spárou (2 sk.) na polici ke kruhu. Odtud doleva a koutem na vrchol.

17. Šídova cesta - IV (J. Schmidt s druhy, 1942-44)

Z balkónu u levé hrany S stěny pod převislou stěnkou šikmo doprava (sk.). Odtud buď šikmo vzhůru do vhloubení (sk.) a kolmou stěnkou na vrchol, nebo traverz pod převisem doprava na polici a koutem na vrchol.

18. Bratrská - IV (F. a J. Cápovi, 1975)

Nástup asi 2 m od cesty č. 17. Přes krátkou plotnu na malý balkónek, dále šikmo doprava (sk.) a středem ploten přímo vzhůru (sk.). Kolem převislého hrotu na vrchol.

19. Východní komínová spára - II (J. Schmidt s druhy 1942-44)

Spárou ve středu V stěny do hnízda a komínem přes vklíněný balvan na vrchol.

B. SAMOTÁŘ

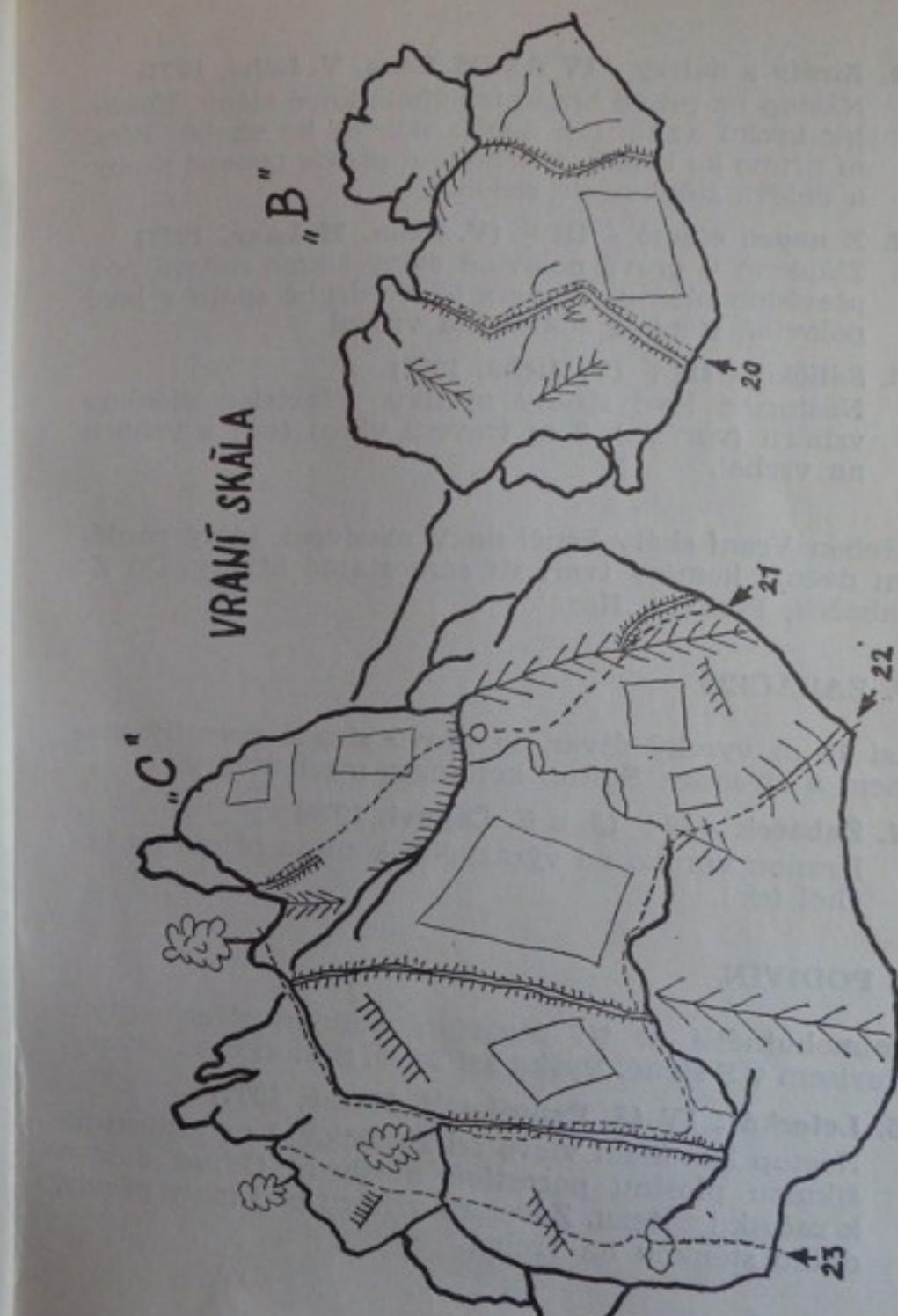
Aši 20 m na V od hlavního masivu je 10 m vysoký útvar.

20. Samotářská - III (F. Cáp, 1974)

Středem stěny klikatou spárou na vrchol.

C. KAZATELNA

Výrazný skalní masiv, vyznačující se hladkou trojúhelníkovou převislou stěnou, v levé části přerušenou spárami. Výška stěny aši 15 m. Sestup na Z do sedélka a pod stěnu.

21. Ztráty a nálezy - IV A1 (M. Laxa, V. Jicha, 1977)
Nástup na pravé hraně trojúhelníkové stěny. Několik kroků vzhůru a šikmo doleva ke skobě. Přes přímo ke kruhu, z něho nad převis pomocí skoby a doleva stěnkou do sedélka.

22. Z nouze ctnost - III+ (V. Jícha, M. Laxa, 1977)
Žlábkem v pravé polovině stěny šikmo doleva pod převislou plotnou. Traverz až ke druhé spáře v levé polovině stěny a spárou na vrchol.

23. Soličko - III+ (V. Jícha, 1977)
Nástup z levé strany masivu. Převislou stěnkou vzhůru (vpr. sk.), 2 m traverz vlevo (sk.) a vzhůru na vrchol.

Hřeben Vraní skály končí na V masivem, který rozdelen dvěma komínky tvoří tři samostatné útvary. Od Z: Žabáček, Podivín, Nos.

D. ŽABÁČEK

Asi 15 m vysoký útvar na pravé straně porostlý mechem a stromky. Sestup komínem mezi útvary.

24. Žabáček - II+ (J. a F. Cápovi, 1975)

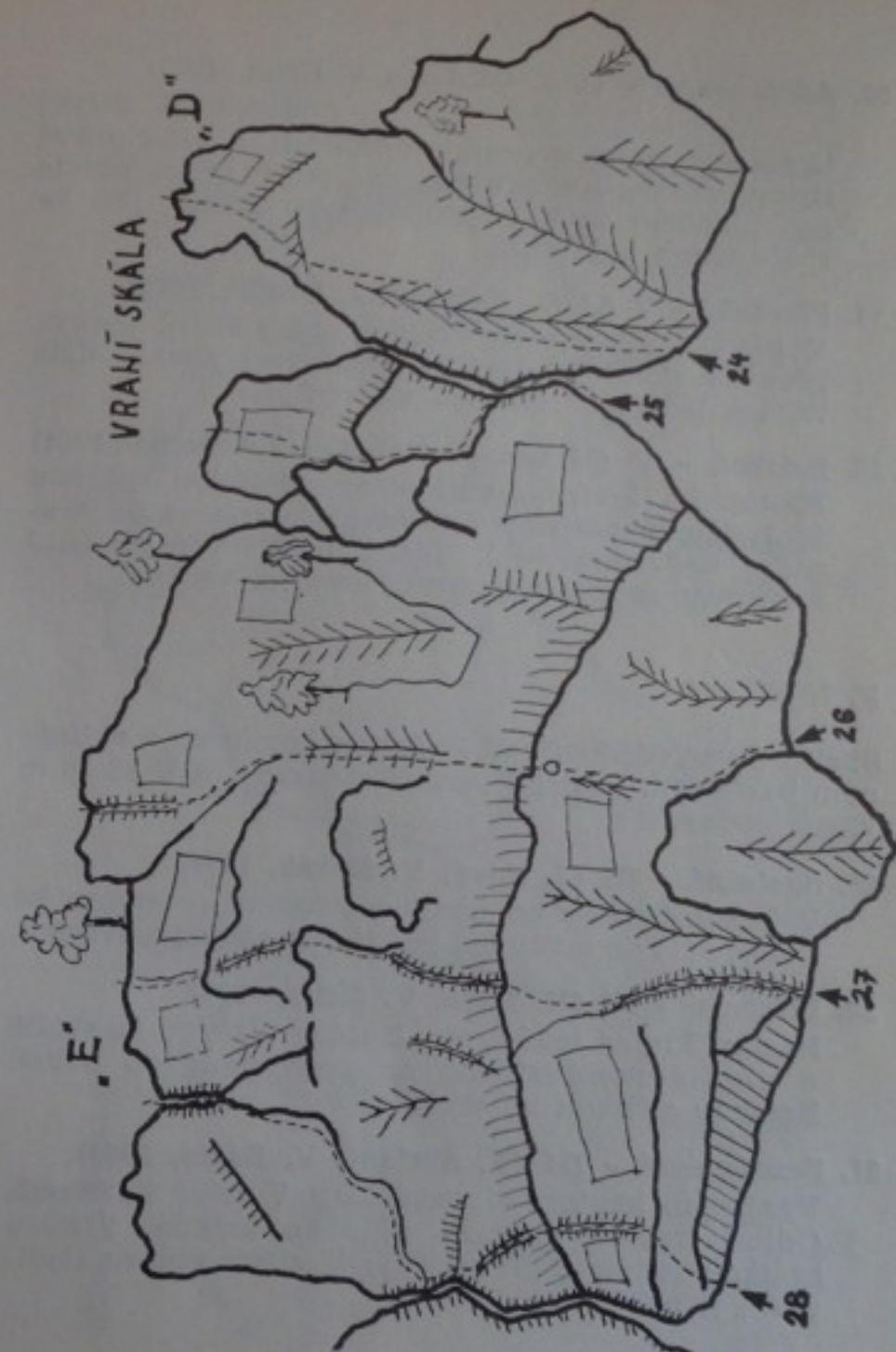
Hranou vpravo od výrazného komína přímo na vrchol (sk.).

E. PODIVÍN

Nejmohutnější ze tří útvarů s velkým střechovitým převisem v S stěně. Výška asi 20 m. Sestup mezi útvary.

25. Letecká - IV (J. Panuška, J. Košař, 1977)

Nástup komínem vlevo od Žabáčka. 3 m vzhůru na šikmou plošinu porostlou mechem. Odtud doleva k začátku zárezu. Zárezem vzhůru pod malý převis, odtud stěnkou na vrchol.

26. Adoptovaná - IV+ (M. Laxa, V. Jicha, 1977)

(vylezeno již dříve)

Uprostřed stěny vystupuje předskalí. Z jeho pravé strany vzhůru pod převislý pás (kruh). Přes převis do vhloubení (sk.), po stupních do zářezu, jím ke spáře a tou na vrchol.

27. Plzeňská - V A1 (L. Zalabák, J. Moulis, 1975)

V převisu stěny vede několik spár. První zprava přes tři skoby až na hranu převisu (hex.), dále vzhůru lámavou stěnkou na vrchol.

28. Zelezná - V (M. Laxa, J. Kobylka, J. Schejbal, 1961)

Nástup na levém okraji stěny převislou spárkou (sk.), dále rozpozem v komíně a překrok na SV hranu s balkónem (sk.). Těžce šikmo vpravo (sk.) a šikmou spárou nepatrně vlevo na vrchol.

F. NOS

Skalní útvar oddělený od Podivína komínem s vklíněným balvanem. Lezecky jsou významné Z a V až 20 m vysoké stěny.

29. Společná - III (J. Nový, V. Novák, 1974)

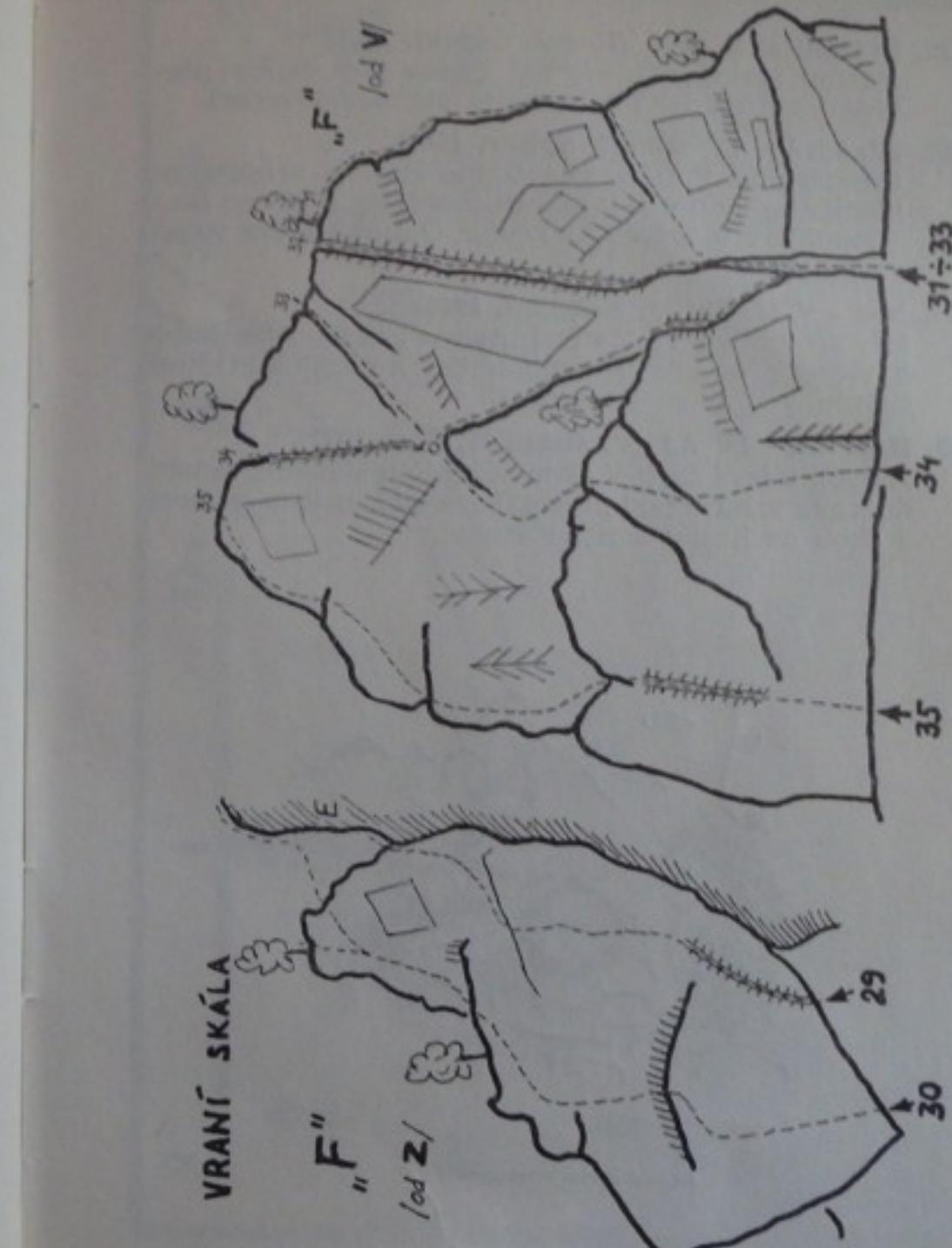
V Z stěně vlevo od komína stěnkou se spárou ke skobě, dále do komína a jeho levou stěnou na vrchol.

30. Mechová - IV (M. Laxa, V. Jícha, 1977)

Nástup 2 m od levé hrany Z stěny. Vzhůru ke skobě a přes převislé stupně na podvrcholovou polici. Krátkou stěnkou na vrchol.

31. Bezejmenná - III (V. Škrlant, V. Bárta, 1965)

Výrazným koutem v pravé části V stěny ke skobě. Odtud traverz doprava (sk.) na balkón. Vzhůru krátkou stěnkou, překrok do V stěny útvaru Podivín a jí na vrchol.

32. Praskoleská - V+ (F. a J. Cápovi, 1975)

Nástup stejný s předchozí cestou. Od skoby převisou spárou (sk.) těžce přes převis na vrchol.

33. Hladová - IV (Bureš, Spisar, 1962)

Od nástupu Praskoleské šikmo doleva vzhůru na hladkou plotnu a jí k zárezu. Zárezem k břízce (sk.) a sokolíkovou spárou ke kruhu. Odtud traverz vpravo na vrchol.

34. Nos - V (J. Ehl, J. Kobylka, 1963)

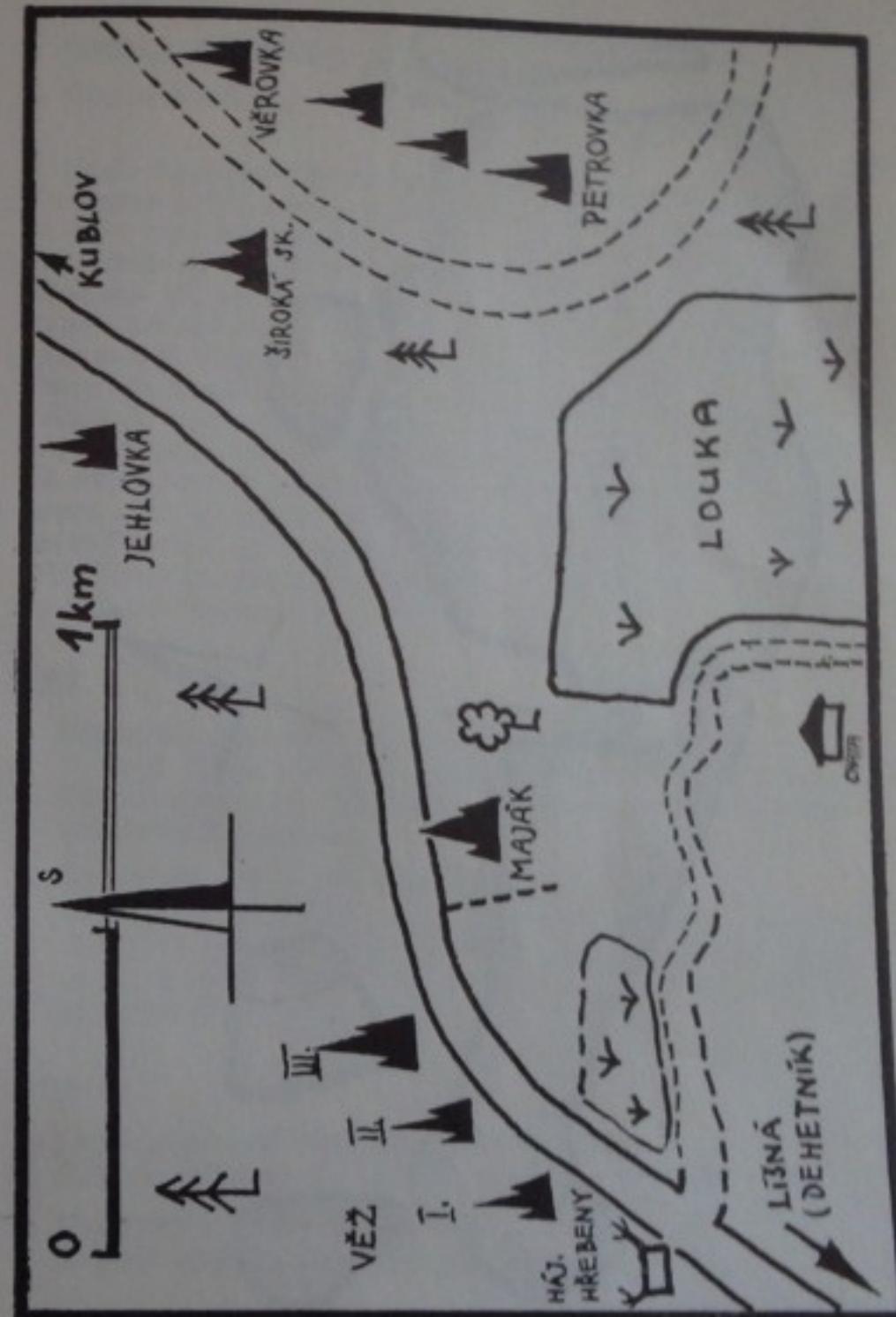
Nástup u břízy ve V stěně útvaru. Stěnkou ke skobě a vlevo přes převislé vhloubení ke kruhu. Odtud spárou v převisu na vrchol.

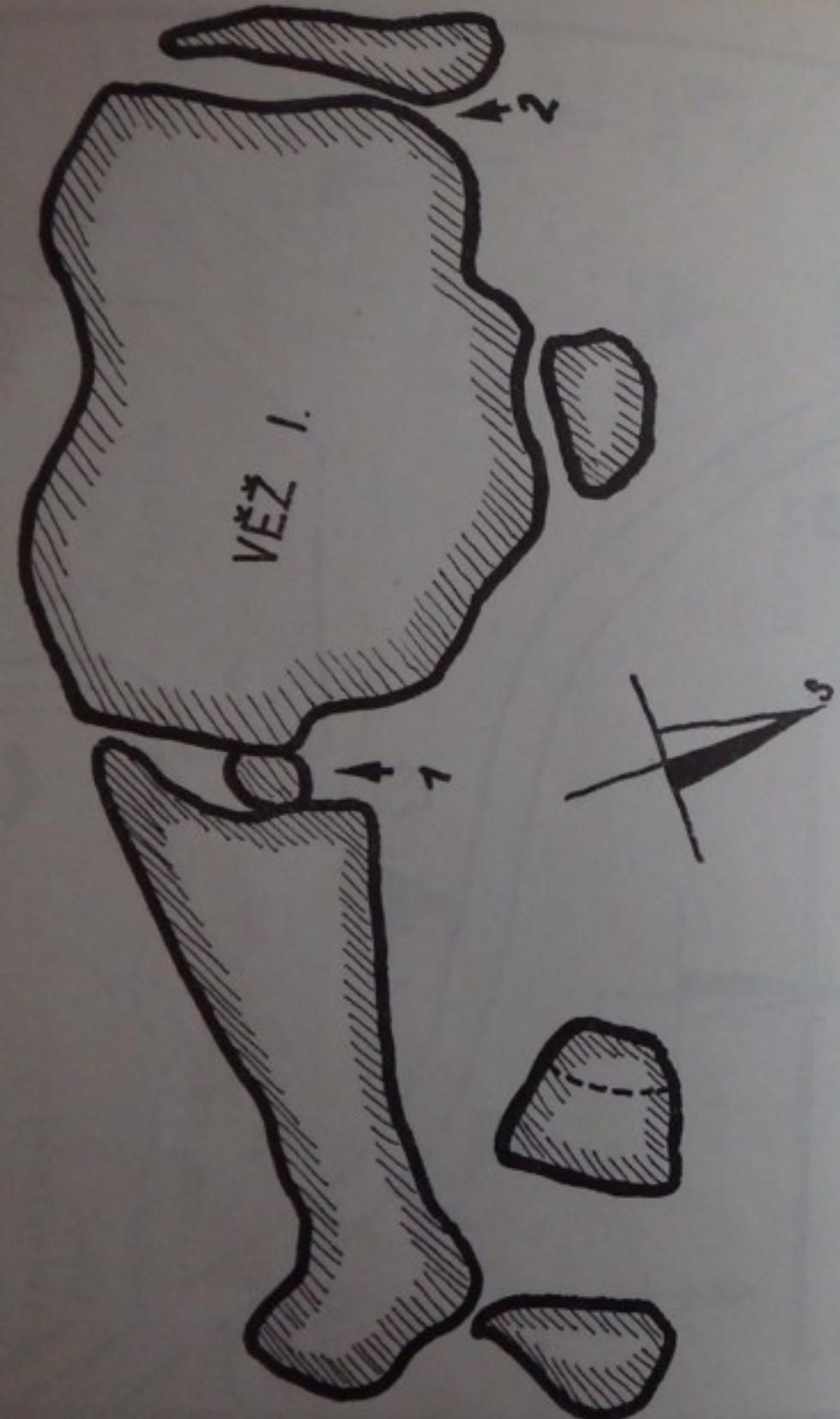
35. Hančina - IV A1 (V. Jícha, K. Žák, 1977)

Nástup v levé části V stěny. Členitou stěnkou, potom doprava vzhůru pod převis. Výraznou spárou pomocí 3 skob na hranu a jí na vrchol.

Na blízk a lebou nezapomenu!!!

2. OKOLÍ HÁJOVNY HŘEBENY

J. Čáp a V. Jícha

V okolí hájovny Hřebeny je několik skalních útvarů vhodných pro horolezeckou činnost. Přímo za hájovnou, 50 m v lese leží první z nich, Věž I. Asi 100 m po silnici směrem na Kublov je Věž II a 50 m od ní Věž III. Všechny tři věže jsou po levé straně silnice. Po pravé straně asi 300 m od hájovny je Maják. Jehlovka je málo významný terén v lese, asi 1,5 km od silnice vlevo. Petrovka je táhlý hřeben, složený z několika věží různě velikých a vysokých, orientovaných zhruba Z-V. Od hájovny přes silnici vede štěrková cesta, po ní asi 1 km na okraj louky. Přes ni šikmo ke zřetelně viditelnému kopci, 200 m lesem vzhůru, přes cestu a sutí k první, nejvyšší věži. Z V konce Petrovky dolů, 100 m na JV leží Věrovka. Široká skála leží v lese za cestou 200 m na SZ od Petrovky.

VĚŽ I

1. Hlemýždí komín - II (J. Čáp, V. Novák)

V levé části stěny rozděluje velký komín vlastní skalní útvar na dvě části. Komínem vzhůru kolem vklíněných balvanů.

2. Květnová - V+ (F. a J. Čápoví)

Nástup z velikého balvanu, dále širokou, doleva ubíhající spárrou přes vklíněný balvan na balkónek (sk.), traverz vlevo na hranu a jí přímo vzhůru na vrchol.

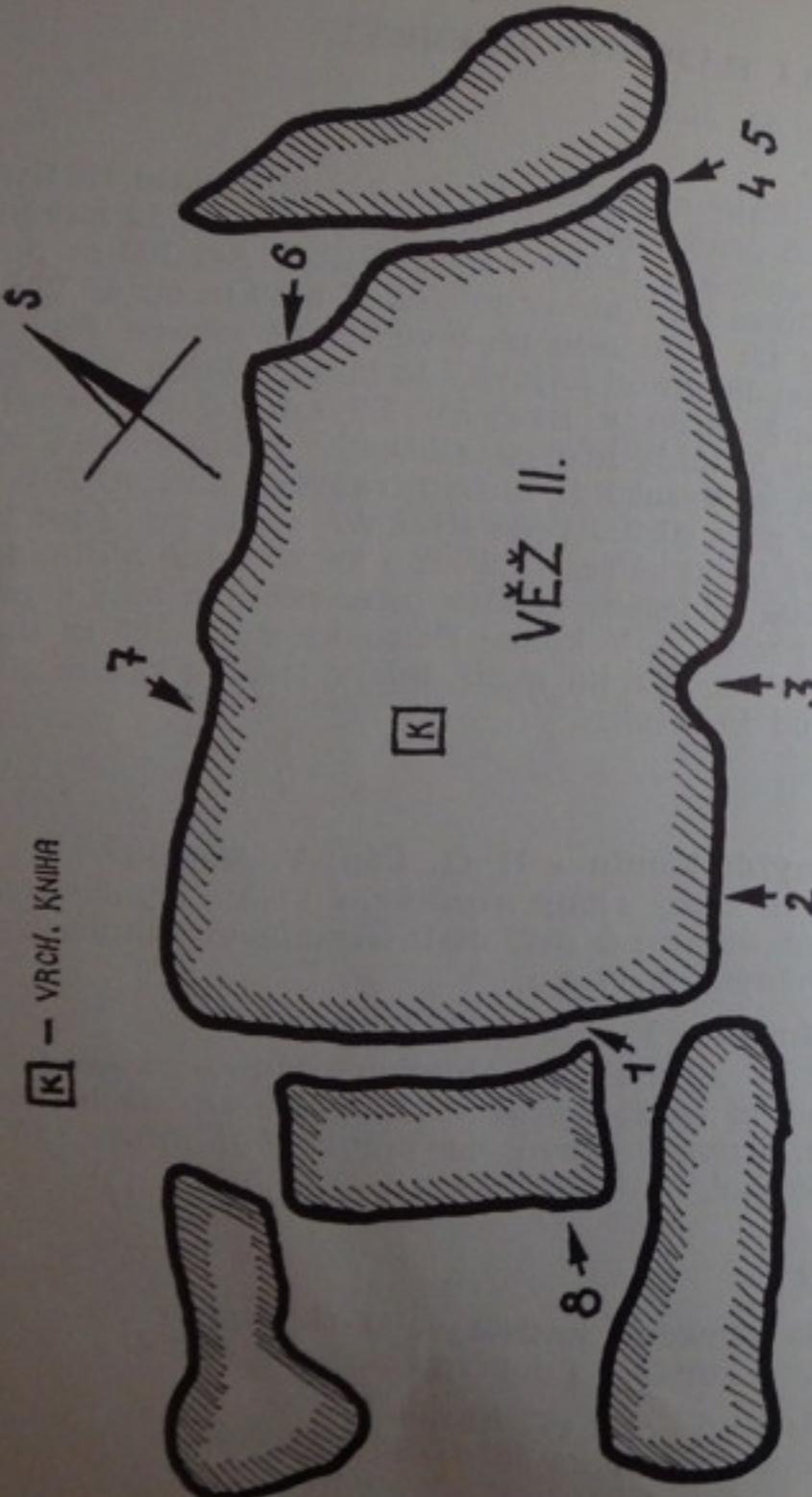
VĚŽ II

1. Cesta ztracené sestřičky - II (J. Čáp)

Strmou stěnkou s dobrými chyty na vrchol.

2. Turistická - III (V. Novák, J. Čáp)

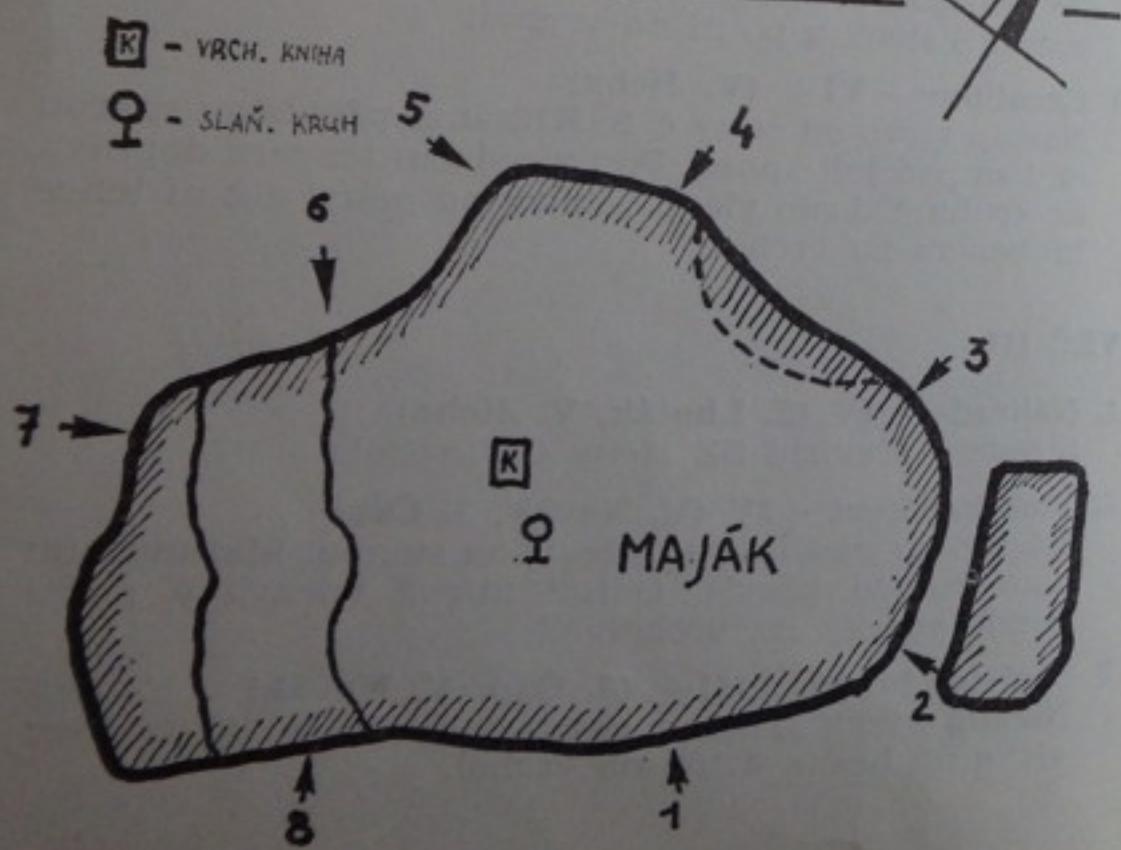
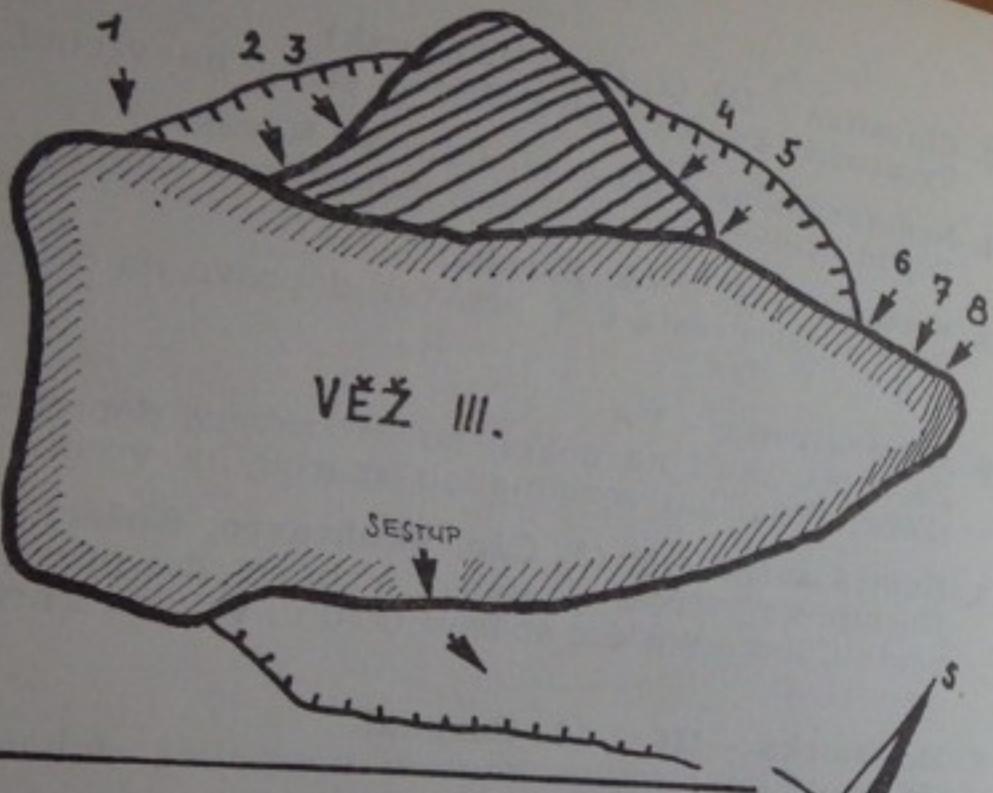
Doleva ubíhajícím zárezem na vrchol.

3. **Chrastivá - III (J. Čáp, V. Novák)**
Výrazným koutem uprostřed J stěny na vrchol.
4. **Nedorozumění - III+ (J. Čáp, V. Novák)**
Tupou hranou na SV straně vzhůru na vrchol.
5. **Varianta - III+ (A. Záruba)**
Hranou jako cesta č. 4, překrok doprava na S hranu a jí na vrchol.
6. **Petrova cesta - V+**
Ze S předskalí na polici, po ní traverz doprava ke skobě. Převislou rozlámanou spárou na vrchol.
7. **Dunivá spára - V (J. Čáp, Skuhrovec, Košař)**
Nástup ve středu S stěny. Vzhůru do převislého koutku, jím a posléze spárou (kruh). Vzhůru a hranou na vrchol.
8. **Desátnická - III+ (A. Záruba)**
Ze soutěsky strmým koutem na polici, doleva na hranu S stěny a po ní na vrchol.
9. **Excalibur - VI+ (V. Jícha)**
Nástup vlevo od cesty č. 8. Klikatou převislou spárou až 1 m pod její konec. Pod převisem traverz doprava ke kruhu. Od něj vlevo vzhůru na polici a z ní lehce hřebenem na vrchol.

VĚŽ III

1. **Náhrada - IV (J. Lhoták, V. Jícha)**
Středem převislé SZ stěny na vrchol.
2. **Vzdušný kout - IV (V. Novák, J. Čáp)**
Nástup na plošině pod převislou stěnou. Markantním koutem pod převis. Odtud mírně vpravo a podél jemné spárky na vrchol.
3. **Nedělní hrana - III+ (J. Čáp, V. Novák)**
Nástup stejný jako u cesty č. 1. Od hodin traverz vlevo na hranu a tou na vrchol.

4. **Lednová - III+** (V. Novák, J. Čáp)
Nástup vlevo od hrany vybíhajícího pilíře. Lámaným koutem na plošinu (sk.), traverz doprava na balkón (sk.) a středem stěny na vrchol.
5. **Malý převis - III** (V. Novák, J. Čáp)
Nástup jako u cesty č. 2. Z plošiny přímo přes malý převis na vrchol.
6. **Cesta Pankráce - II** (V. Jícha)
Vpravo od hrany převislou stěnkou na vrchol.
7. **Cesta Bonifáce - II** (J. Lhoták)
Asi 2 m od cesty č. 8 po krátké ostré hraně na vrchol.
8. **Cesta Serváce - II** (P. Procházka)
Krátkým zárezem úplně vlevo asi 10 m na vrchol.

MAJÁK

1. **Pěkná - III** (J. Čáp, V. Novák)
Nástup od velikého buku. Středem členité stěny na vrchol.
2. **Jihovýchodní hrana - II**
3. **Schody - II**
Od JV hrany traverz na velkou terasu. Dále libovolně na vrchol.
4. **SV hrana - V** (V. Novák, J. Čáp)
Přes mírný převis doprava na tupou SV hranu (sk.) a tou vzhůru na velkou terasu. Libovolně na vrchol.
5. **Lukáškova - VI** (V. Jícha)
V levé polovině převislé SZ stěny k hodinám, od nich zleva na kazatelnu, koutem na terasu a z ní na vrchol.
6. **Sokolík - VI** (O. Löw)
V pravé polovině SZ stěny sokolíkovou spárou (2 sk., kruh) na terasu a na vrchol.

7. Spirálová - III (J. Cáp, V. Novák)

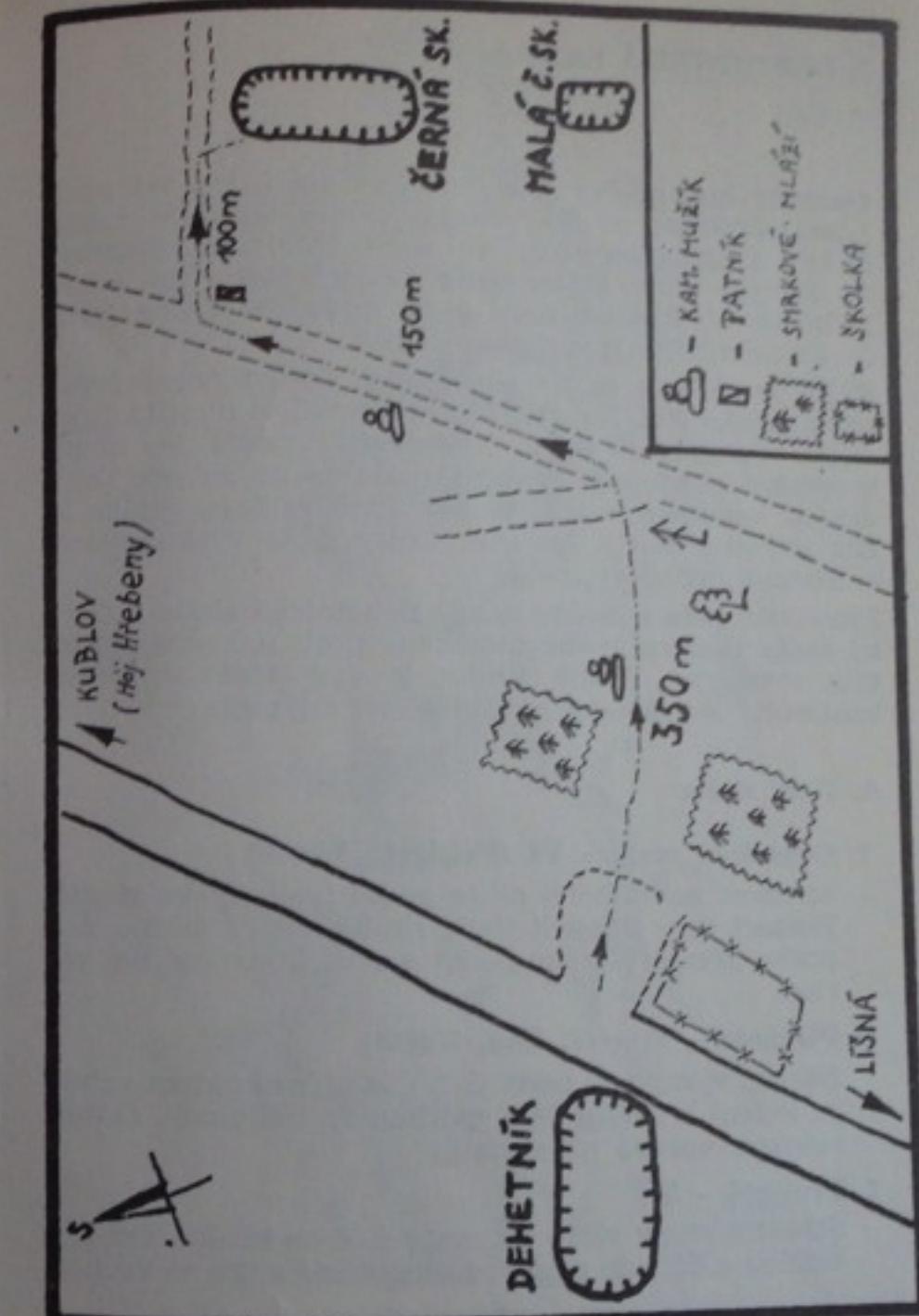
Po plošině traverz vlevo až na její konec, odtud přímo na vrchol.

8. Lákavá - III (J. Cáp, V. Novák)

Krátkou stěnkou do kouta a jím na velký balkón. Markantní spárou ve středu převislé stěnky na vrchol.

Ano, budu vzdávat dceru. Svedl ji nějaký horolezec.
Bude se jmenovat Kamzíková.

3. DEHETNICKÁ SKÁLA

J. Čáp

Osamělý buližníkový útvar v lese, asi 2 km od obce Lišná. Přístup: ze Zbiroha po silnici do obce Lišná (4 km) a odtud po silnici ve směru myslivna Hřebeny. Po 2 km je vlevo v lese skála. Pod převisem její stěny je bivak. V blízkosti není pitná voda. Do Lišné jezdí ze Zbiroha-nádraží autobus.

Skála je složena ze tří oddělených útvarů, orientovaných zhruba J-S. Největší, 20 m vysoká je dvojitá jižní skála. Prostřední skála čtvercového tvaru je nízká a obtížně přístupná. Severní skála je od ní oddělena úzkým komínem a k S se postupně snižuje. Skála je bez porostu, místy lámavá. Cesty jsou vyskobovány a nástupy označeny.

Poznámka: zde uváděné názvy Dehetnická skála a Černá skála jsou vzájemně zaměněny proti názvům použitým v mapách (Okolí Prahy, 2. vyd. 1981) v zájmu kontinuity s průvodci nakladatelství Olympia.

A. Jižní skála

1. Odpudivá cesta - VI (Pekárek, Vaník)

Středem mohutného pilíře podél trhlinky ke skobě. Pomocí um. stupu k další skobě, od ní šikmo doprava přes převis na polici a z ní libovolně na vrchol.

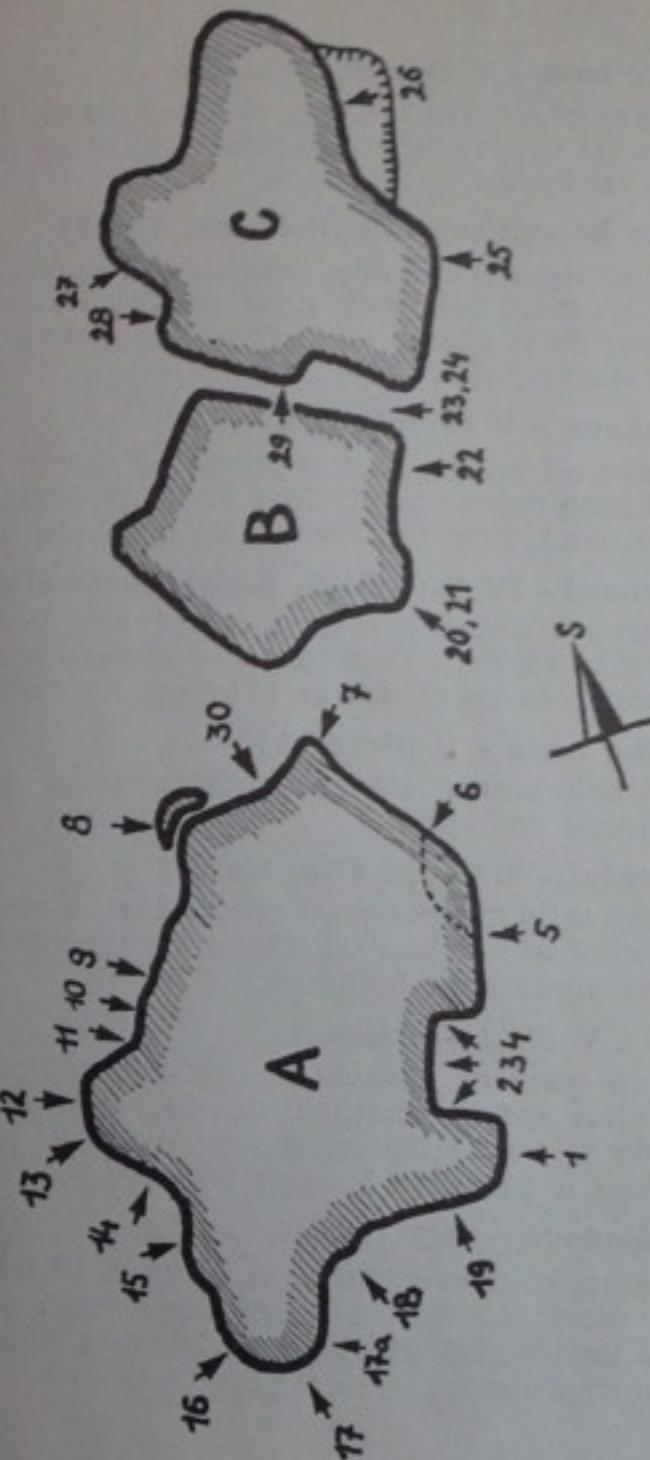
2. Plzeňská - II+ (J. Čáp, Košař)

Nástup vpravo od cesty č. 1. Clenitým koutem vzhůru kolem břízky a dále spárkou na balkónek. Odtud stěnkou vpravo na vrchol.

3. Převislá - V

Středem stěny vlevo od cesty č. 4 ke kruhu. Od něj vzhůru a dále do pravého vhlobení a jím na vrchol.

DEHETNÍK

4. Žlutý kout - V (Vaník, Pekárek)

Žlutým převislým koutem ve středu stěny ke skobě, od ní na polici s břízou (knihu). Od břízy mírně doleva na vrchol.

5. Cesta ke slunku - VI (Pekárek, Vaník)

Nástup vlevo od bivaku, vzhůru pod převis. Přes něj (sk.) na malý balkónek, krok vpravo a stěnou vzhůru pod další převis (sk.). Přes ten zprava a stěnou (sk.) na vrchol.

6. Bivaková - V (Vaník, Pekárek)

Vpravo od bivaku stěnou přímo ke skobě. Přes převis šikmo doleva na širokou lávku pod velkým převisem (sk.). Přes ten zleva (sk.) a stěnou na vrchol.

7. Podzimní - IV (Košařová, Košař, Jaroměřský)

Výrazným koutem vpravo od bivaku podél spáry na širokou terasu. Dále lehce na vrchol, nebo traverz po široké lánce (2 sk.) až k břízce na cestě č. 4.

8. Krátká cesta - V (Pekárek)

Trojúhelníkovou stěnkou odštípnutého pilíře při SZ hraně na vrchol.

9. Čtvrtiční - III+ (J. Čáp, Košař)

Nástup asi 6 m vpravo od předcházející cesty. Levou ztrácející se spárkou ve středu plotny vzhůru a pak šikmo vpravo na balkónek.

10. Čapí - V (F. a J. Čápoví)

Nástup asi 3 m vpravo od cesty č. 9. Podél šikmo ubíhající spárky vzhůru (kruh), šikmo vlevo do hnizda a pak zpět vpravo do spárky (sk.). Dále spárkou a částečně hranou na vrchol.

11. Listopadová - III (Košař, J. Čáp)

Krátkým koutem vpravo od cesty č. 10 (sk.) na vrchol. Varianta nástupu: středem malé stěnky na velký balkón, odtud vlevo do kouta a dále již jako při normálním nástupu.

12. Večerní cesta - III (V. Nový, J. Nový)

Nástup asi 10 m vlevo od cesty č. 14. Otevřeným koutem k borovici. Odtud stěnou a zázezem na vrchol.

13. Cesta majzlíků - VI (J. a F. Čápoví)

Středem stěny zleva ke skobě, těžce přímo vzhůru ke kruhu. Od něj vzhůru na poličku a přes převis (sk.) na vrchol.

14. Západní cesta - V (Pekárek, Vaník)

Žlutým koutem pod převis a doleva vzhůru ke skobě. Přímo přes převis na vrchol.

15. Sedlová cesta - II

Členitou spárkou do sedla mezi vrcholy.

16. Bouřková - III (Košař, Nový)

Nástup vlevo od cesty č. 17. Koutovou spárou na lávku, odtud 3 m vlevo a dále šikmo doleva podél hrany až pod vrcholovou stěnkou zakončenou převisem. Podél spáry zleva na vrchol.

17. Hořovická - IV (J. Čáp, Košař)

Nástup pod převisem na J Jižní skály. Šikmou plotnou traverz doprava vzhůru na balkón. Dále přímo vzhůru členitou spárkou, traverz 3 m vpravo do hladkého kouta, jím vzhůru na další balkónek a z něj přímo vzhůru krátkým koutem na vrchol.

Vzdušná varianta - IV (Skuhrovec, Košař, Košařová)

Hořovickou cestou na balkón. Odtud přímo vzhůru na plošinu pod vrcholový blok. Dále vysokým krokem na vrchol.

17a Nástupová varianta - V (F. a J. Čápoví)

Nástup přímo středem převislé J stěny na balkón.

18. Cesta zmrzlých rukou - IV+ (J. Čáp, Košař)

Nástup v levém koutě vlevo od cesty č. 19. Převislým koutem vzhůru (sk.), šikmo vpravo ke skobě a od ní vzhůru na polici u cesty č. 19.

19. Netopýří cesta - III (Nový, Košař, Špeta)

Koutem vlevo od mohutného pilíře pod převis (hodiny), traverz 2 m vlevo, dále vzhůru, opět koutem k břízce a odtud převislou stěnkou na vrchol.

Varianta převisem - IV (Košař, Nový)

Netopýří cestou pod převis, přímo přes něj a normální cestou na vrchol.

B. Prostřední skála

20. Spirálová - III (Tomášek)

Nástup na J hraně, traverz plotnou pod převisem doleva, koutkem vzhůru (kruh) na polici a po ní doprava na vrchol.

21. Kamenolom - IV+ (J. Cáp, Košař)

Nástup jako u předchozí cesty. Místo traverzu přímo vzhůru pod převis (sk.). Dále velmi těžce překrok do stěnky a jí vzhůru na hranu.

22. Úniková - II (Svec)

Pravou hranou V stěnky na polici a po ní doleva na vrchol.

23. Komínová cesta - III (Nosek)

Rozporovým komínem mezi prostřední a severní skálou vzhůru, překrok do stěnky a jí na vrchol.

24. Přeskok - III (Svec)

S vrcholu severní skály přeskok na stupeň v S stěnce prostřední věže a tou na vrchol.

C. Severní skála

25. Otazník - IV+ (Tomášek, Tomášková, Pekárek)

Středem V stěny pod převis (sk.) a přes ten přímo (sk.) na vrchol.

26. Přímá - III+ (Nový, Košař, Špeta)

Stěnkou vpravo od cesty č. 25 a koutem doleva na vrchol.

27. Liberecká - III (J. Cáp, Křepel)

Spárou v Z stěnce.

28. Šikmá spára - III (Tomášek)

Pravou šikmou spárou při JZ hraně na vrchol.

29. Televizní - V+

Středem stěnky podél spárky pomocí skob na šikmou římsu. Odtud buď doleva ke stromku (lehčí), nebo přímo vzhůru stěnkou na vrchol.

30. Generálka - III+ (Záruba; cesta je na J skále)

Nástup na konci cesty č. 7. Traverz od břízy vlevo až do kouta nad Odpudivou cestu.

31. Furosi - VI (V. Jicha; cesta je na J skále)

Nástup mezi cestami č. 9 a 10. Přes střechovitý převis sokolkem pod další převis. Traverz 1 m vpravo a vzhůru ke kruhu. Od kruhu 2 m po hraně, šikmo doleva a stěnou přímo na vrchol.

To vám že je v Ádu dobrá půda ale pro horolezce!
Včera po mně jeden prusikoval a tak vž tu tam nikdo neuvidí.

4. ČERNÁ SKÁLA

V. Jícha

Osamělý buližníkový útvar v lese, asi 2 km od obce Líšná. Přístup: stejně jako na Dehetnickou skálu, odtud doprava přes silnici na JV okolo školky do lesa. Stále na JV až na lesní cestu (350 m). Po cestě doleva (150 m) na rozcestí (patník), zde doprava a po 100 m přijdeme přímo ke skále.

Skála je složena ze dvou útvarů spojených sedélkem, orientovaných S-J. Výška skal je 15-25 m. Skála je pevná a bez porostu. Cesty jsou zajištěny fixními skobami a nástupy jsou označeny.

Sestup: s vrcholu libovolně V stěnou, nebo ze sedélka pod Z stěnu nástupem cesty č. 6.

1. Převísek - III+ (O. Löw)

Hladkou stěnkou pod malý převísek a zleva na vrchol.

2. Druhá cesta - IV (J. Čáp)

Hladkou stěnkou ke skobě a od ní přímo na vrchol.

3. Paráda - IV+ (O. Löw)

Kolmou hladkou stěnkou vpravo od malého komínku ke skobě a vzhůru doprava na vrchol.

4. Komínek - III (K. Žák, V. Jícha)

Nejprve stěnkou, pak malým komínkem na balkón a z něj mezi bloky na vrchol.

5. Soví hnízdo - III (J. Čáp)

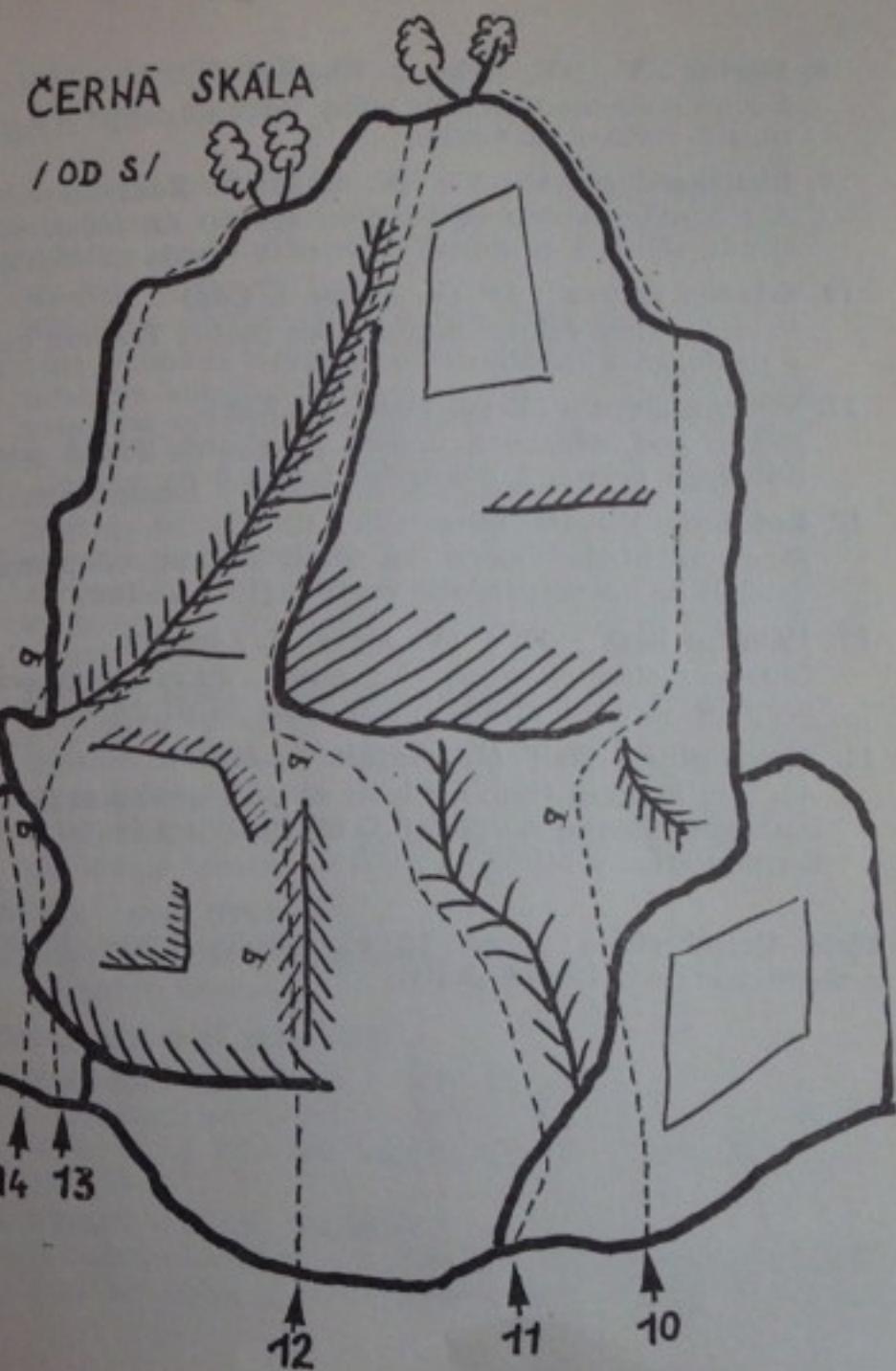
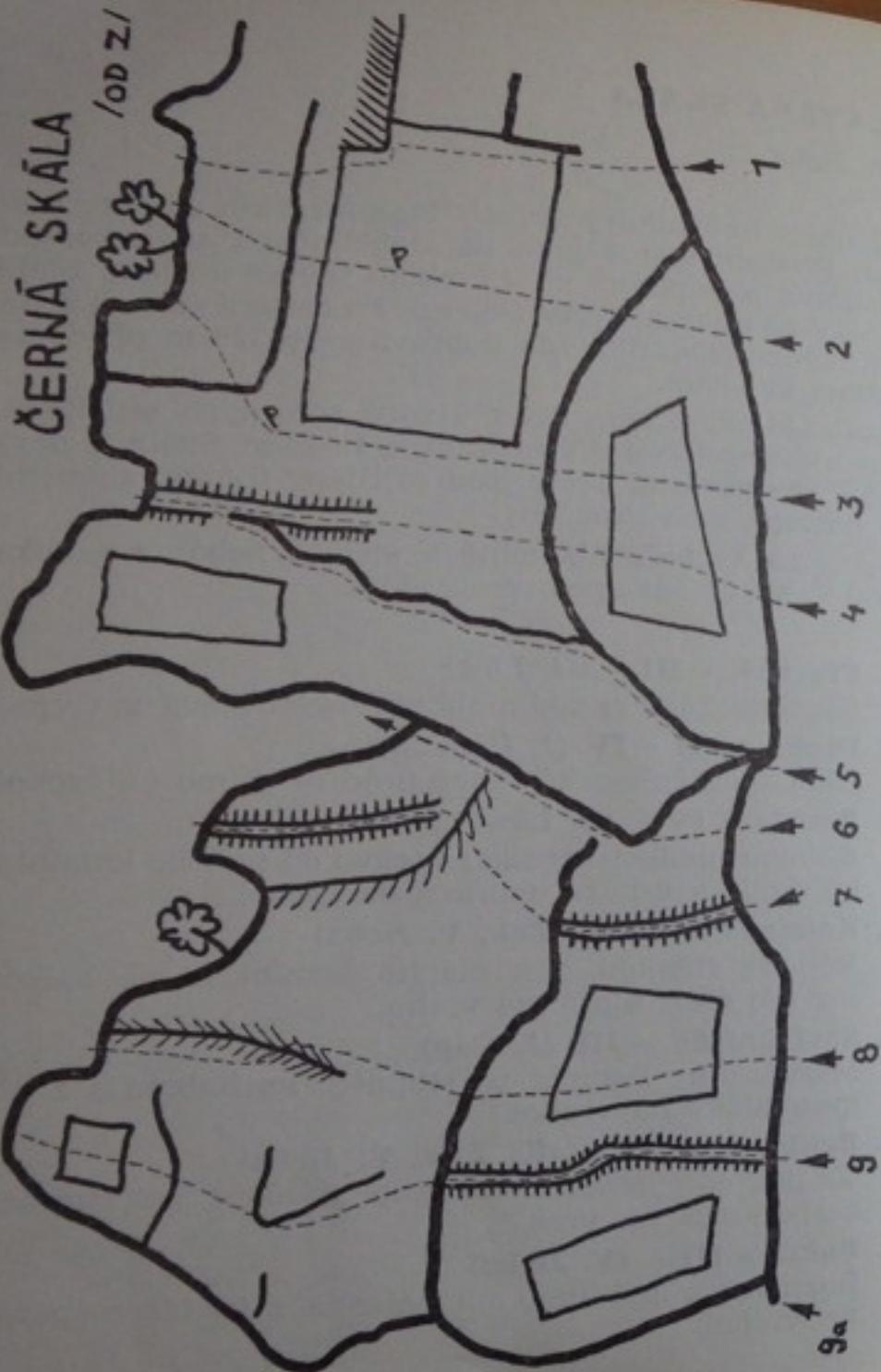
Markantním koutem po stupních na balkón a z něj mezi bloky na vrchol.

6. Reklamní - IV+ (K. Žák, V. Jícha)

Z pravého sedélka hladkou stěnkou po římsách a spárkami na vrchol.

7. Puklá - III+ (V. Jícha)

Roztrhanou puklinou na polici a z ní těžce spárrou na vrchol.

8. Horká - V+ (V. Jícha, J. Lhoták)

Levou polovinou převislé stěny těžce na polici a z ní mírně vpravo na vrchol.

9. Roztrhaná spára - V+ (V. Jícha, K. Žák)

Asi 8 m převislou roztrhanou spárou na polici ve středu stěny. Z ní mírně vlevo přes převis na vrchol.

10. Střecha zprava - IV (V. Jícha, J. Čáp)

Přímo pod střechu a doprava ke skobě. Traverz asi 3 m doprava a vzhůru na vrchol.

11. Střecha zleva - IV (V. Jícha, K. Žák)

Přímo pod střechu a doleva ke skobě. Těsně pod převisem doleva a některým z koutů na vrchol.

12. Lví cesta V+ (O. Löw)

Středem hladké stěny ke skobě, šikmo doprava vzhůru ke skobě předešlé cesty a jí na vrchol.

13. Vánoční kout - IV+ (V. Jícha, J. Lhoták)

Členitou stěnkou vlevo ke skobě, šikmo doprava na polici a z ní výrazným koutem 25 m na vrchol.

14. Zimní pilíř - III+ (J. Lhoták, V. Jícha)

Asi 5 m koutem šikmo doleva až pod stěnkou se skobou, přes stěnkou na polici, 2 m vpravo a levou polovinou stěnky pilíře na vrchol.

Malá Černá skála je asi 10 m vysoký útvar ležící v těsné blízkosti **Cerné skály**.

5. HLAVATICE

Ing. A. Záruba

Charakteristická věž při okraji lesa v blízkosti pionýrského tábora na cestě Františkov-Líšná. Nástupy jsou označeny.

1. Koutek - III (V. Jícha)

Krátkým převislým koutkem na terasu.

2. Jihovýchodní stěnou - V (A. Záruba)

Středem stěny, vhloubením vlevo od konce plošiny, vlevo na výčnělek, koutem na další výčnělek a mírně vlevo na vrcholovou terasu.

3. Diretissima - V A0 (A. Záruba)

Nástup vpravo od cesty č. 2. Hladkou stěnkou na plošinu nad bivakem a vlevo vzhůru do hlubokého zářezu. Z něj pod převisem mírně doleva, vysoký krok přes převis doprava a rozporem v koutě vzhůru na terasu.

4. Severní stěna - III (A. Záruba)

Při úpatí V stěny komínem na terasu, odtud přes balvan S stěnou na vrchol.

5. Západní spára - V

Z travnaté plošiny vlevo od sestupu přímo na vrcholovou terasu.

Věžička pod Hlavaticí**1. Krátká - III (A. Záruba)**

Západní hranou.

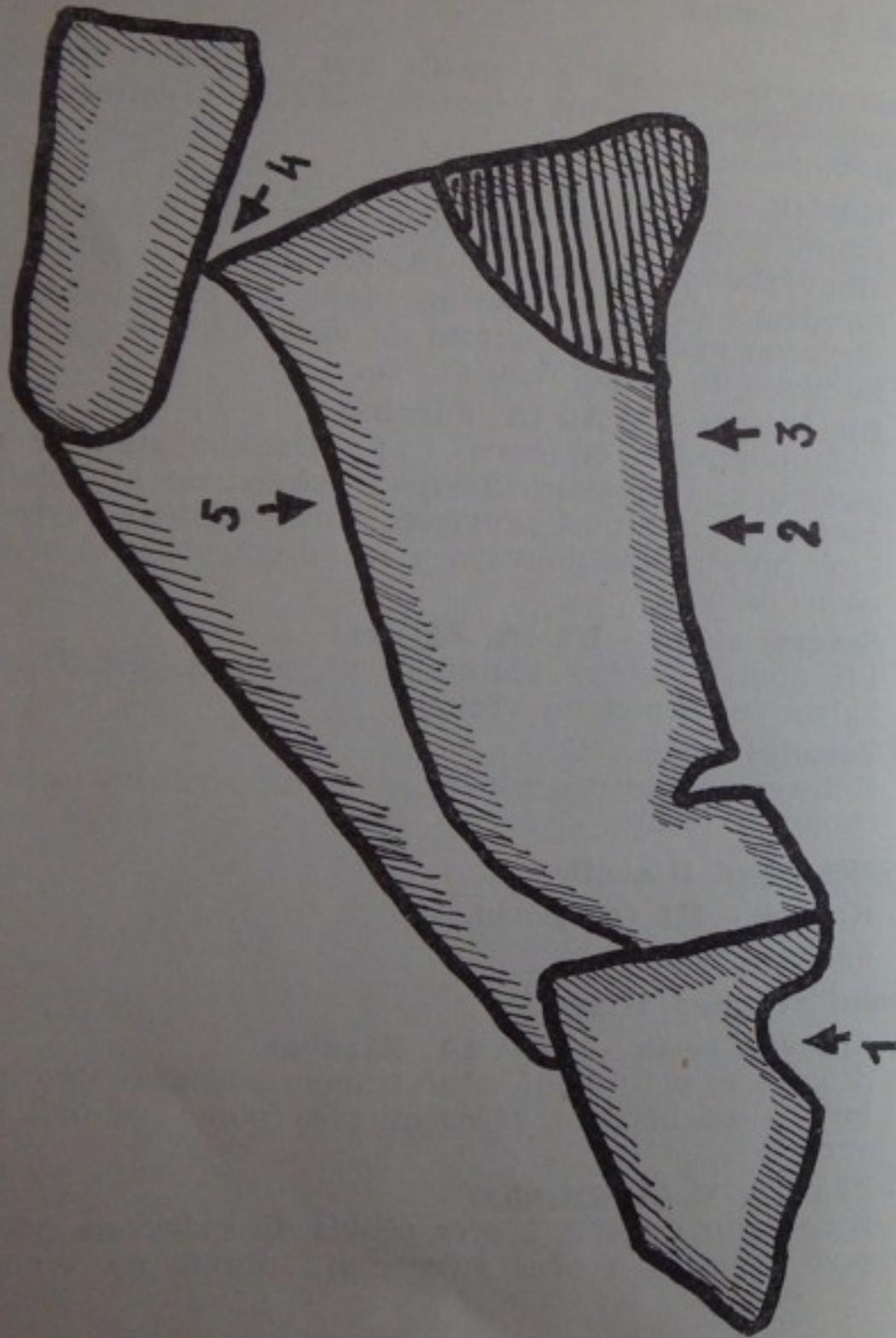
Dolní věž pod Hlavaticí**2. Zpocená cesta - IV+ (A. Záruba)**

S balvanu při údolní stěně traverz pod převisem doleva a za břízkou zářezem přes polici vzhůru na vrchol.

3. Přímá - V (A. Záruba)

S balvanu cesty č. 2 přes převis do spáry, na polici pod střechou a přes střechovitý převis na vrchol.

HLAVATICE

4. Plazivá - IV (A. Záruba)

Z kouta cesty č. 5 doleva na polici pod střechou a buď jako cesta č. 3, nebo po polici doleva a zářezem vlevo na vrchol.

5. Plotna - IV (A. Záruba)

S balvanu v pravé části stěny koutem vzhůru, plotnou doprava a hranou na vrchol.

6. Jižní hrana - IV (A. Záruba)

Pravou hranou JZ stěny.

7. Trnková hrana - IV (A. Záruba)

Levou hranou SV stěny.

8. Černá - III+ (A. Záruba)

Nevýrazným hladkým vhloubením v pravé části náhorní stěny.

Terasa

9. Spára - III (A. Záruba)

Puklinou v hladké plotně vlevo od komína.

10. Zelený komín - III

Nápadným komínem v JZ stěně.

11. Temná - II

Šikmou zarostlou JV stěnou.

Horní věž pod Hlavaticí

12. Ohnisko - III (A. Záruba)

Z bivaku koutem na polici v náhorní stěně, po ní doleva a zleva na vrcholový blok.

13. Ohnisko přímo - V A1 (A. Záruba)

Z bivaku převislou stěnkou na polici a přímo na vrchol.

14. Severní cesta - IV (A. Záruba)

V levé části SZ stěny ve spádnici věžičky.

15. Západní žebro - IV (A. Záruba)

Z úzké údolní strany žebrem na hřeben a jím dál na věžičku.

6. SKÁLA ZA HLAVATICÍ

Ing. A. Záruba

Táhlý hřeben, nacházející se v lese SV od Hlavatice. Přistup: od tábora u Hlavatice silnicí na Lišnou, asi 300 m před křižovatkou s lesní cestou odbočíme doleva lesem podél skal (nebo obejdeme po lesní cestě k S konci hřebene). Výstupy jsou označeny.

1. Krátká - IV

Přímo průčelní stěnou J výšvihu podél spáry na jeho vrchol.

2. Za dvě stě - IV+ (A. Záruba)

Plotnou šikmo vpravo od cesty č. 1, pod převisem na balkónek na hraně a z něj doleva na vrchol.

3. Ničí - IV+

Vpravo od cesty č. 2 přes převis a potom stěnkou vpravo na vrchol.

4. Lamač kamene - IV A1

Převislou stěnkou po skobách na vrchol.

Ve střední části hřebene se vypíná nápadná věžička „Trotlmajor“.

5. Hoblovačka - IV+ (A. Záruba)

Vytlačující V stěnou věžičky (dole převislé) zleva na vrchol.

6. Zelený mozek - III (V. Jícha)

Stěnkou vlevo od cesty č. 7.

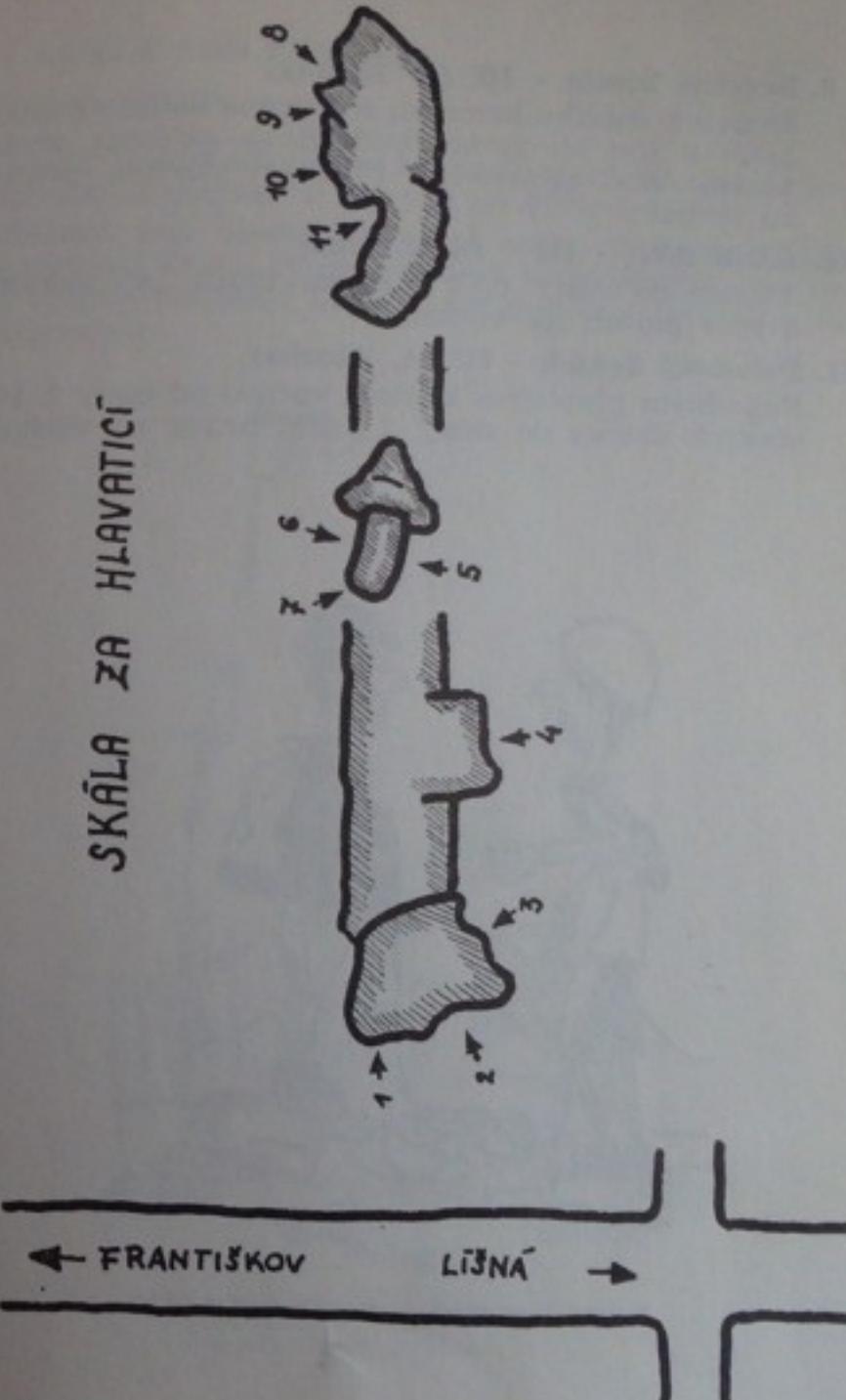
7. Stábní hrana - III (A. Záruba)

Podél J hrany věžičky (dole převislé) zleva na vrchol.

8. Mechový přízrak - III+ (A. Záruba)

Vlevo od cesty č. 9 zárezem tvaru „S“ a stěnou vzhůru na lávku pod vrcholem.

SKÁLA ZA HLAVATICÍ

9. Severní komín - III (A. Záruba)

Stěnou k začátku komínku sevřeného nahoře dvěma piliři a jím na vrchol buď vlevo zářezem okolo bloku, nebo vpravo na římsu a stěnkou přímo na vrchol.

10. Cesta BBB - III+ (A. Záruba)

Vpravo od cesty č. 9 zářezem tvaru „s“ vzhůru a přes plotnu na vrchol.

11. Pořadový koutek - IV (A. Záruba)

Nápadným převislým koutem vpravo od cesty č. 10, překrok doleva do stěny a podél hrany na vrchol.

Není nad přirodní materiál, ta moje má životnost až 200 let.

7. SKÁLY POD ZÁMKEM

Ing. A. Záruba

Menší skalní útvary v hřebeni, který protíná zelená turistická značka ze Zbiroha na Světovinu.

Hřeben pod oborou, Stěna v sedle, Poslední skála - poskytuje kratší cvičné výstupy v malebném prostředí s výhledy na údolí Zbirožského potoka a protější oblast Hlavatice.

Taková hákovačka!
To se u nás v Yosemitu leze čistě!

8. SVĚTOVINA

J. Čáp

Skalní hřeben na vrcholu zalesněného kopce, asi 1 km Z od obce Františkov. Táhne se přibližně ve směru J-S. Přístup: z náměstí ve Zbirohu po silnici do Františkova. Na začátku obce u pumpy odbočíme doleva (sem také autobusem z nádraží). Dále po cestě k lesu a jím stále vzhůru na vrchol kopce ke skalám (asi 30 min.). Táboření přímo u skal. Pitná voda ve vsi.

Hřeben spadá k V kolmými, asi 15-20 m vysokými stěnami. Skála je místy lámová a porostlá lišejníkem. Horolezecké cesty jsou vyskobovány a nástupy označeny.

1. Koutek - III (Pekárek, Vaník)

Vlevo od J hrany výrazným koutem na vrchol.

2. Jižní hrana - VI (Pekárek, Vaník)

Po hladké hraně ke skobě, vzhůru na výstupek a přes bříško (skoba) hladkou stěnkou na vrchol.

3. Padák - VI (Vaník, Švec)

Vpravo od J hrany převislou stěnkou přes 2 skoby pod převis. Přes něj vzhůru a přes další 2 skoby a klín na vrchol.

4. Logická - III+ (Tomášek)

Podél spárek pod velký převis a kolem něj zprava na balkónek. Dále buď širokou koutovou spárou přímo na vrchol, nebo doleva přes velké stupně na hřeben.

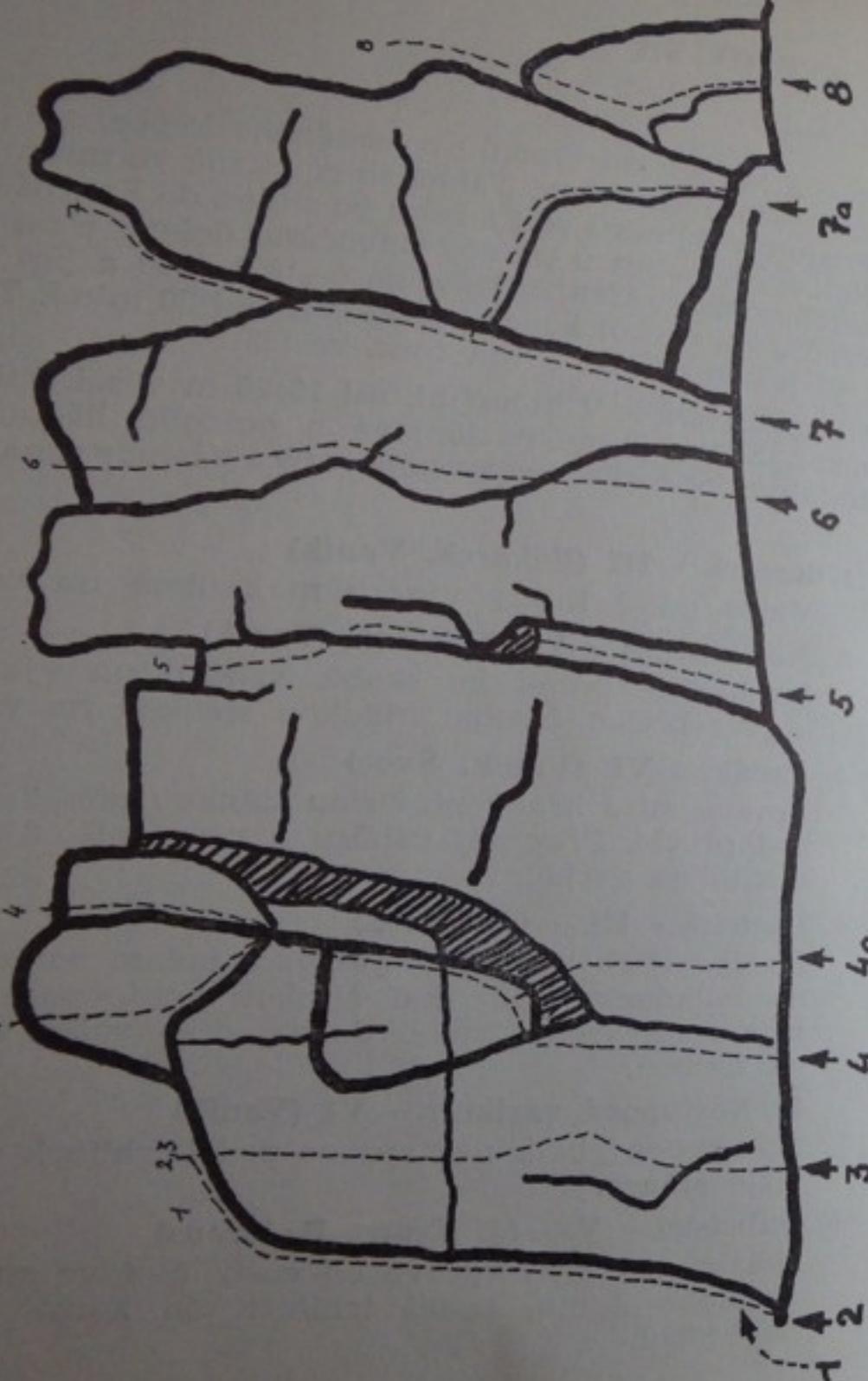
4a Nástupová varianta - VI (Vaník)

Na uvedený balkónek zprava podél trhlinek v převislé stěnce.

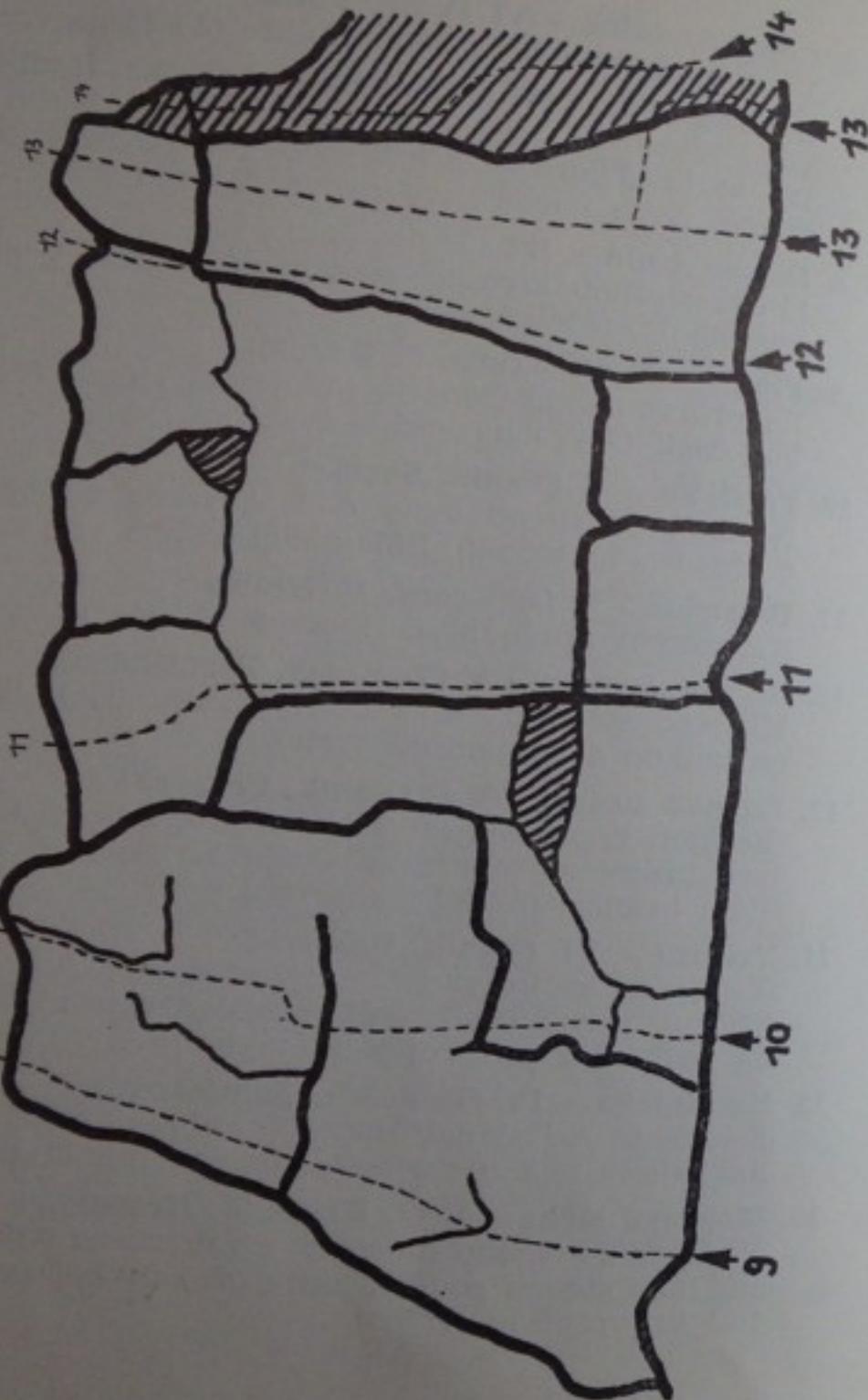
5. Ďábelská - V+ (J. Kraus, P. Kraus)

Nástup asi 3 m vpravo od cesty č. 4 ve spádnici mělkého kouta, podél trhlinek do kouta a jím na vrchol.

SVĚTOVINA

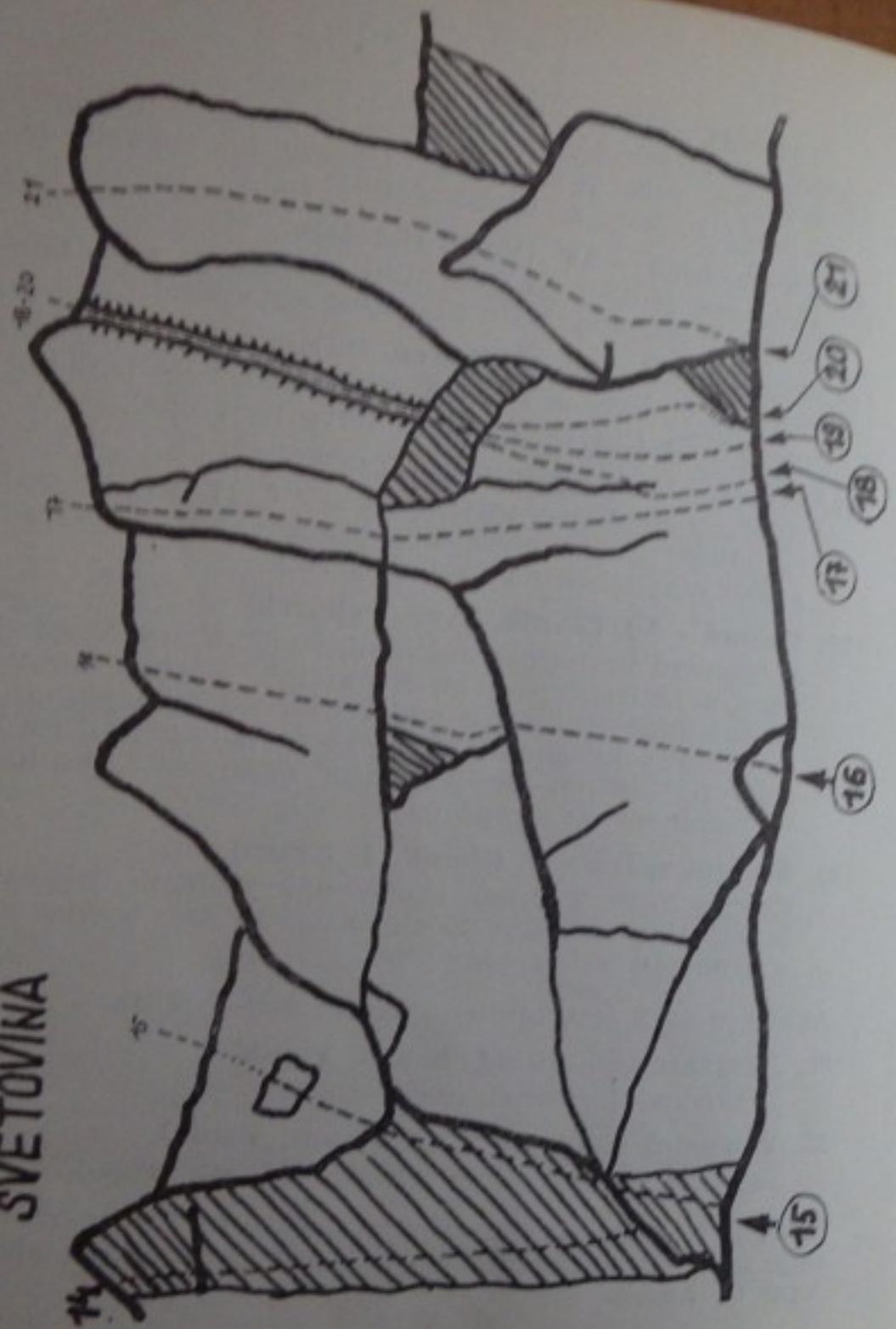
6. Cesta Andulek - VI (Volk, Tůma)
Vpravo od cesty č. 5 středem pilíře (2 sk.) na vrchol.
7. Dámská cesta - III+ (Tomášek, Hrdlička, Hrdličková)
Do výrazné spáry zázezu buď převislým koutem přímo, nebo traverzem zprava. Spárou na vrchol.
8. Dětská cesta - III
Levou stranou komína, ostrým zázezem a překrokem vpravo do sedélka.
9. Plotny - V (J. Kraus, P. Kraus)
Za průrvou v hřebeni je plotnovitá stěna. Její levou částí (2 sk.) na vrchol.
10. Prašivka - V (Vaník, Švec)
Nástup vpravo od cesty č. 9, stěnkou pod převisem a přes něj na stupeň. Dále podél trhlínky na vrchol.
11. Bratrská - V (J. Kraus, P. Kraus)
Nápadným pravoúhlým koutem (2 sk.) na vrchol.
12. Bivaková spára - V (Tomášek, Tomášková)
Hladkou stěnkou zleva do výklenku (sk.). Spárou na balkón a koutem na vrchol.
13. Buková hrana - V+ (Vaník, Pekárek)
Širokým komínem asi 3 m vzhůru, potom do jeho levé hrany a traverz ke skobě na začátku hrany. Stále hranou (2 sk.) na vrchol.
14. Večerní - VI (Vaník, Pekárek)
Komínem až ke skobě, traverz doleva pod úzkou trhlinu, jí vzhůru k další skobě a ostrým koutem na balkón. Přes převis na vrchol.
15. Kominická - IV (Tomášek, Tomášková)
Komínem ke skobě, doprava vzhůru podél spáry na balkón a koutem nebo tunelem na vrchol.
16. Mechová stěna - V (J. Kraus, P. Kraus)
Překrok s kamenu do stěny a vzhůru na úzkou lištu. Dále stěnou podél trhlínky (sk.) na balkón a odtud libovolně na vrchol.

Varianta - V

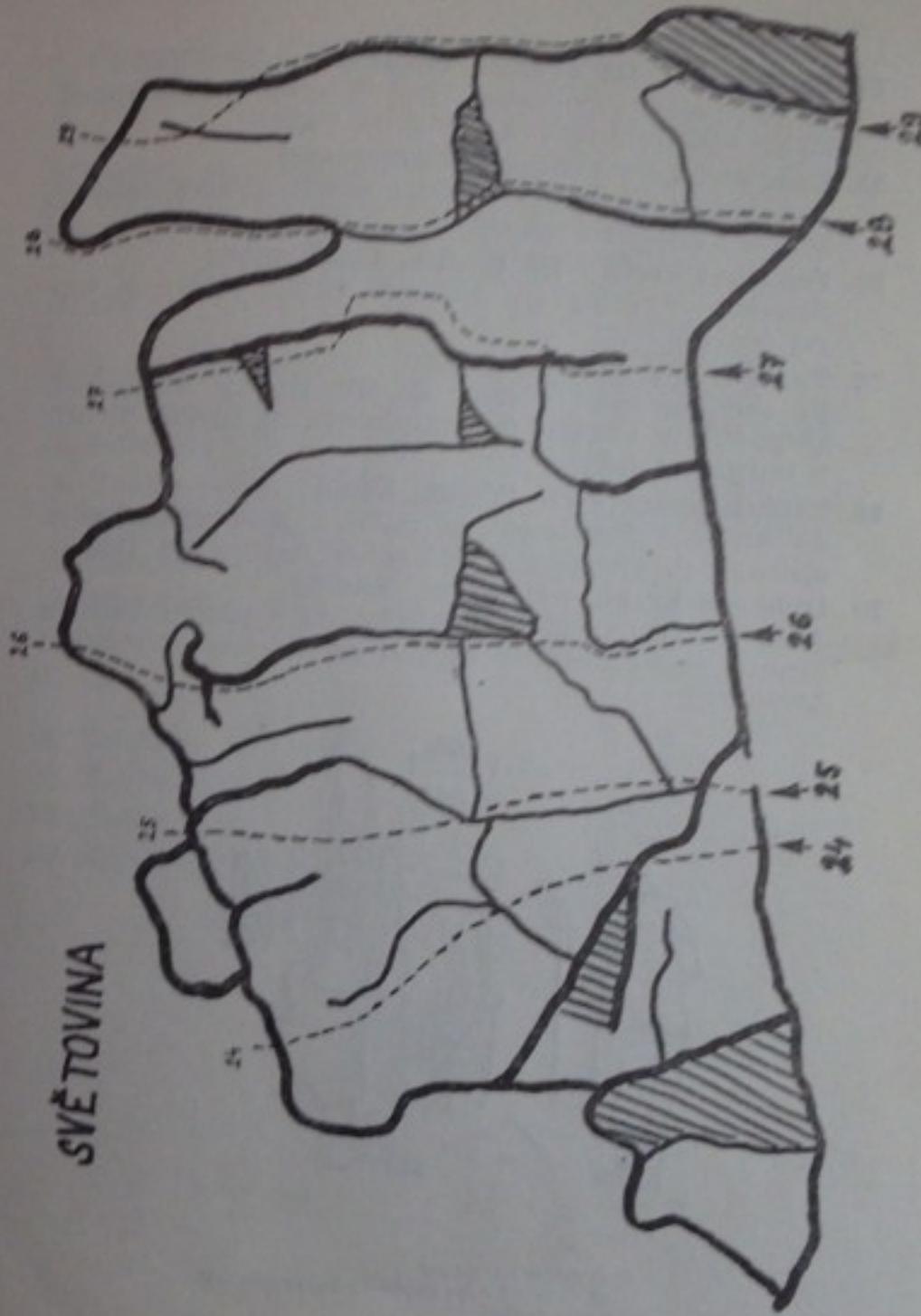
Nástup v pravém pilíři cesty č. 15, 2 m nahoru, doprava výraznou spárou, traverz po rukách do kouta a po liště ke skobě cesty č. 16.

17. Zapomenutá - IV (Volk, Doležal)
Kolmým koutem podél trhliny vzhůru až tam, kde se stěna pokládá. Dále libovolně na vrchol.
18. Vycházková - IV (J. Kraus, P. Kraus)
Hranou vpravo od cesty č. 17, stěnou, výše trhlinou pod převis (smyčky) a dále vlevo na vrchol.
19. Svindl - V A1 (Schilling, Túma)
Hladkou stěnkou vpravo od cesty č. 17 (sk.) až pod mohutný převis. Přes něj pomocí um. pomůcek a nad ním lehce na vrchol (2 sk.).
20. Ponurá - VI (Vaník, Švec, Pekárek)
Z hřebenu vystupuje markantní věž. V její V stěně vede nejdélší výstup na Světovině. Nástup vpravo od spádnice vrcholu a podél šikmo doleva ubíhající trhlinky ke skobě. Krok vlevo pod převis (sk.), přes něj přímo do jeskyňky (stanoviště, kniha) a komínem ve stropě na vrchol.
21. Severní spára - V (Vaník, J. Kraus)
Cestou č. 20 k první skobě, dále koutem doprava k začátku spáry v S stěnce (sem též traverzem s hřebenu) a tou na vrchol.
Asi 20 m na S je v hřebenu skalní útes Podfuk.
22. Jižní hrana - IV (J. Kraus, Vaník)
Převislou J hranou na vrchol.
23. Východní stěnka - V (J. Kraus, Vaník)
Středem stěnky podél trhlin a děr na vrchol.
Hřeben je dále nevýrazný a až po 100 m z něho vystupuje markantní **Zbojnická věž** a pod ní sedélkem oddělená **Pyramida**.

SVĚTOVINA

SVĚTOVINA

24. Zármutek - III (Vaník, Pekárek)

V levé části Zbojnické věže k začátku zalomené spáry ubíhající doleva a tou na vrchol.

25. Radostná - IV (Wilhem, Umgerman)

Jako cesta č. 24, dále podél úzké lámavé spárky přímo vzhůru na vrchol.

26. Fojtikova cesta - III (Fojtík, Umgerman)

Středem V stěny na začátek široké spáry a tou na vrchol.

27. Taneční - V (Švec, Vaník)

Ze sedélka mezi věžemi do SV stěnky Zbojnické věže, krátce vzhůru, traverz doleva na hranu (kruh) a tou na vrchol.

28. Klikatá spára - III (Vaník, Švec)

JV stěnkou Pyramidy na balkón, z něho klikatou spárou pod převis a podél spáry doleva na vrchol.

29. Dubnová hrana - IV (Švec, Vaník)

Jako u cesty č. 28 na balkón, dále přímo vzhůru hranou pod vrcholový blok a na ten velmi těžkým krokem.

Co si myslíte o pliskalích?
... od chvíle, kdy jeden stádoval u kruhu v mém truhle
je v lásku nemám!

9. CERTOVKA

J. Čáp

Společný název pro pět věží, ležících v přímce V-Z na výšině SZ od osady Švabín. Ze Světoviny asi 10 min. chůze na J.

I. věž

1. Koutová - III
2. Úniková - III
3. Skobová - V+
4. Těžká spára - VI
5. Stěnová - IV+
6. Lámavá - III
7. Plotnová - III

II. věž

8. Lehká - III
9. Pravá - III
10. Padák - V
11. Komínová II

III. věž

12. Zelená - III+
13. Levá - IV
14. Hranka - III+
15. Schodiště - II

IV. věž

16. Piliřek - II

V. věž

17. Přímá - IV+
18. Odpudivá - VI
19. Věšák - VI
20. Sokolík - IV
21. Utajená - V

Gramofonové závody, n. p., Loděnice,
nositel státního vyznamenání Za zásluhy o výstavbu
telefon 95 481-2

přijmou do trvalého pracovního poměru:
třísměnný provoz

- topič s topičským průkazem 3. tř. nebo LTO
- galvanizér
- elektrikář
- plastikář

dvousměnný provoz

- lisařka gramofonových desek
- hudební kontrolorka
- manipulační dělník-dělnice
- seřizovač
- dělnice ve skladu
- svačinářka
- provozní zámečník

jednosměnný provoz

- čistič kanalizačního zařízení
- manipulační dělník
- poříhovná síla do kuchyně
- provozní zámečník
- soustružník
- nástrojař
- frézař
- zedník
- stavební dělník
- lakýrník

nepřetržitý provoz

- strážný

technicko-hospodářské funkce

- podnikový právník - VŠ+praxe
- samostatný tech. kontrolor - ÚSO směr strojní
- samostatný technolog ÚSO+10 let praxe nebo VŠ,
směr chem., strojní
- ved. ref. bezpečnosti práce - ÚSO+praxe

Výhodné autobusové spojení ve směru Praha, Beroun,
Bubovice.

Rekreační středisko v Šimanově na Šumavě.

Závodní mateřská škola v blízkosti podniku.

Nekvalifikované pracovníky zaškolíme.

Bližší informace o pracovních a mzdových podmínkách
podá kádrový a personální odbor.

BUZULUK, n. p., nositel Řádu práce

Komárov u Hořovic

přijme do pracovního poměru za výhodných podmínek

pracovníky těchto profesí:

obráběče(ky) kovu

pracovníky(ce) na zpracování PK

jeřábnice

manipulantky

pomocné dělníky

dílenské kontrolory

techniky

Náborová oblast okres Beroun.

Bližší informace podá osobně nebo telefonicky útvar
KPP, tel. 93 21 11-15, linka 420 nebo tel. 93 23 52.

TST, k. p., TOS Celákovice, závod Žebrák

přijme ihned pracovníky těchto profesí:

- strojní zámečníky
- provozní zámečníky
- elektrikáře
- pom. dělníky (topiče, jeřábníky)
- dále:
- techniky (kontrolory, technology)

žákům 8. tříd nabízíme tyto učební obory:

- strojní mechanik
- mechanik opravář
- obráběč kovů

Závod má možnost přidělit podnikový byt. Zimní i letní rekreace ve vlastním rekreačním zařízení. Mateřská škola pro děti od 2 let.

Bližší informace podá KPÚ závodu.

Perspektivní učební obory nabízí

KOVODRUŽSTVO, výrobní družstvo v Žebráku

přijďte se učit

- úpravářem kovů pro pokovování
(výuka bude prováděna v SOU Ledec nad Sázavou)
- strojním kovářem

(výuka bude prováděna v SOU Škoda Plzeň)

Bližší informace obdrží zájemci v osobním oddělení Kovodružstva Žebrák, telefon 74 21.

Pracovní kolektiv obor. podniku ČKD Praha, závod ČKD Hořovice vás zve do svých řad

Výrobní program

- Výroba a kompletáže naftových motorů
- Slévárenská výroba odlitků ze šedé litiny
- 90% výroby jde na přímý a nepřímý export do SZ i NSZ
- Provádění montáží v zahraničí
- Výdělky od 2 000 do 5 000 Kčs

Získáte kvalifikované zaměstnání ve stabilizovaném závodě v těchto profesích:

- obráběč kovů - strojní mechanik - zámečník údržbář - cidič odlitků - pomocný dělník - dělník na dopravních strojích	- absolventi středních a vysokých stroj. škol do oblasti řízení, technol. a konstrukce - odborníky do metalurgických provozů - uklizečky provozů a kanceláři - svačinářky

Závod poskytuje výhodné platové podmínky

Kvalitní společné stravování na ranních, odpoledních i nočních směnách

Závodní rekreaci v Krkonoších a na Slapské přehradě Tuzemskou a zahraniční rekreaci ROH za výhodných podmínek

V závodě je středisko lékařské péče a zubní oddělení

Platové zvýhodnění odpoledních a nočních směn

Speciální úkol závodu v rámci VHJ provádět přípravu
a zavedení moderních technologických pracovišť s vý-
robou a zaváděním robotů

V závodě je zaveden moderní integrovaný výrobní
úsek se špičkovou technologií obrábění kovů

Pracovníkům v metalurgických provozech poskytuje
závod příplatky k důchodům ve výši 200 Kčs měsíčně

Přijďte všichni pracovat mezi nás

Vedení závodu ČKD Hořovice

Zpracovali Václav Jícha a Jaroslav Lhoták.

Spolupracovali Miloš Laxa, Jaroslav Čáp a ing. Aleš
Záruba. Použ. literatura: Nepískovcové skalní oblasti
v Čechách (Olympia 1968); J. Ebenhöh: Horolezecká
činnost v chráněných územích.

Na vydání se podílely závody ČKD Hořovice, Buzuluk
Komárov, TOS Žebrák, Kovodružstvo Žebrák a Gra-
mofonové závody Loděnice.

Vydáno pro vnitřní potřebu v roce 1986.

Povoleno odb. kultury SKNV v Praze,
č. j. 1954/85 — o 3200123785

Náklad 500 výtisků.

Vytiskly OTK 3, závod Hořovice - 8573-86